

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karrpe Noktem
2e editie, 6e jaargang, Mei - Juni 2010

Kapen en Kielhalen

INHOUD

Extreme Playbackshow
Pagina 3

Thema: Kapen en Kielhalen

Piraterij door de Eeuwen Heen
Pagina 6

Ye Olde Log
Pagina 8

Gedonder in de Rumglazen
Pagina 12

VIP's - Very Important Pirates
Pagina 17

Fictieve Piraten
Pagina 20

Rubrieken

Column
Pagina 5

Alternatieve Route
Pagina 22

Leden Doorgelicht
Pagina 21

Quotes
Pagina 23

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar [kopij@karpennoktem.nl](mailto:karpennoktem.nl)

Hoofdredactie
Yurre Wieken [YW]

Redactie
Marlies van der Burgh [MB]
Michiel van Lierop [ML]
Shane Bozelie [SB]
Rik Sprenkels [RS]

Eindredactie
Pieter-Paul Spiertz

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

Epiloog

Afscheid is een dankbaar onderwerp voor menig lied, film of verhaal. Onbevattelijk is het hoeveel poëzie en andere woordknutselarij er over het web uitgestort is die putte uit het welgevulde reservoir van het vertrek-subject. U voelt de bui al hangen: er hangt een afscheid in de lucht! Zonder u te willen vervelen over het wel en wee van het oprichten van Akta Nokturna en

alle redactieperikelen sindsdien en zonder te bewerkstelligen dat alle huidige en verleden Aktaschrijvers worden bedolven onder liters dankjewelslijm, zal ik alle praat en blaat die ik van een ander ook zou overslaan achterwege laten. Hiervoor in de plaats een delicate bloemlezing van wat er over het vaarwel al aan het internet is toevertrouwd:

"Je leeft in mijn hart voort als mijn beste vriendje, mijn trouwe kameraadje. Ik zie je nog spelen, blaffen, met je pootjes in de lucht bedelend om een snoepje."

"Lieve kleine vrolijke cavia. De vreugde die jij mij vijf jaar lang bracht, het vrolijke gepiep, die is er niet meer. Ik voel me leeg van binnen."

"Je was in feite maar een rat, maar voor mij was je mijn kindje."

"Hij was een zebrawink en een echten bink"

hij overleed onverwachts op 29/06/2009
ik kon er echt niet tegen"

"Ik ging in de winter op mijn bootje in de koude mijn eendje voeden en warmte geven. Zo ook Tjapke, lief wit en dik. Jou vergeet ik nooit. Ik vind het heel spijtig hoe je gestorven bent en denk er vaak aan... Dankzij jou geef ik echt om die eendjes waar ze *foie gras* van maken!"

Enfin, tabee.

In deze editie...

... nieuwe hoofd- en eindredactieleden onder wie alle zeeschuimercliques vakkundig vermeld zijn voor een gloeius piratennummer!

[MB]

Nachtpost

(Gevonden in een lege fles Havana Club Black Rum aan het einde van de maandagborrel van 8 maart. Delen van de brief zijn verkleurd en waren niet meer leesbaar.)

Lief bestuur,

Met genoegen (...) op pagina 3 en pagina 4 van de Akta Nokturna van februari/april 2010. Echter deed het me groot ongenoegen om een aantal wrange opvattingen van u, dit stugge vijftal, te lezen. Uw lege en gespeeld professionele uitstraling daargelaten blijken uw ideeën gevvaarlijk en uw visie ontoereikend.

Uit uw midden en kele citaten waar ik mij zorgen om maak. Uw voorzitter meldt ons de zinspreuken van dit bestuur. Zinspreuken? Zijn dit de corporale en penibele zwakheden

waaraan wij ons heden moeten conformeren? Het blijkt maar eens te meer hoezeer u zich wilt meten met uw 'vrienden' – of moet ik zeggen 'traditionele richtsnoeren' – bij BITON te Utrecht of Carolus Magnus te Nijmegen! Waar blijft het vrije? Waar blijft het Karpe Noktem van wel-eer?

Verder lees ik uit de hand van u, meester de vice-voorzitter, dat wij ons gezicht aan alle studenten van Nijmegen willen laten zien. Een nobel streven, zo lijkt het. (...) afbreuk aan ons gezicht (...) identiteit van onze mooie vereniging? KN is marginaal en hoort dat te blijven, nu en in de toekomst.

De openheid van onze vereniging wordt bejubeld vooral en in de eerste plaats door dit bestuur. Zoals de penningmeester vol-

trots meldt in zijn stukje is hij bestuur geworden voordat hij al een jaar bij onze vereniging zat. De hypocrisie in dit alles spat er vanaf, want hoe gaarne wil dit bestuur zich scharen naast de traditionele verenigingen van Nijmegen, zich conformeren met hun hiërarchieën en strikte omgangsnormen en zich verlagen tot hun banaliteiten! De (...) het Karpe Noktem waar ik lid (en bestuur!) van werd.

Een wrang besluit (...) door u het twijfelachtige denominatie 'pandcommissaris'. Waar is het hoofd activiteiten zoals wij dat jarenlang met succes hebben gevoerd? En waarom komt ineens de Villa, met haar allegaartje aan zuip-en-schreeuwverenigingen op de eerste plaats te staan? Teleurstelling (...) blijkbaar een vijf-

de van haar tijd aan besteed.

Hij die schrijft in uw midden – jullie noemen hem toch nog wel gewoon secretaris en niet een of ander Latijns titeltje? – meldt ons dat hij de dingen graag doet 'zoals het hoort'. (...) Schrik omvat mij dan ook als blijkt dat wij te maken hebben met een dyslecticus. (...)

Tot mijn schrik lees ik verder in ons mooie verenigingsblad. Hui-chelachtig genoeg valt in een later artikel – op dezelfde pagina 4! – te lezen dat het bestuur 'een team van professionals' dat 'voor dag en dauw' in de trein te vinden is en 'al tien uur onderweg' is. Wat een rare en duidelijk door u gedirigeerde berichtgeving! Op de foto's (...) nauwelijks in het daglicht; altijd leeft u 's nachts, teveel drinkend en aanwezig op alle

feestjes en borrels, terwijl de noeste bestuurlijke arbeid achterwege blijft! Kijk naar de foto op pagina 3 van de vorige Akta, waar duidelijk te zien is hoe u met wallen en randen onder de ogen en schijnbaar vampierachtig uiterlijk poseert: stijf als een plank, wit als een laken! Het zou u goed doen eens op tijd op te staan en te werken voor uw bestuursmaanden.

Dikwerf heb ik mij doen uiten met goedbedoelde kritiek en bezorgde opmerkingen, maar het lijkt mij nu noodzakelijk om iedereen aan te spreken en attent te maken op deze protserige farce.

Met bekommerde achtung,

Een bezorgde interne

[RS]

Extreme Playbackshow 2010

Playbackshow keert terug naar haar roots

De eerste donderdag van maart zou het ook donderen in de Dio! Karpe-Noktemleden die, wellicht gehinderd door kraaienstemmen of een gebrek aan muzikaal inzicht, niet eerder op een podium konden schitteren kwamen er deze avond slechts met zorgvuldig acteerkwark al vanaf. Meer dan twintig leden hadden zich gemeld voor de één of andere act.

De spits werd afgebeten door Alette, Bram en Floris. Gezien het succes van hun nummer vorig jaar – check- werd dit jaar hetzelfde nummer uitgebeeld, te weten 'On-der een Paraplu' van Ja Zuster Nee Zuster. Bram en Alette trachten de jaren 60-sfeer zo authentiek mogelijk weer te geven onder een paraplu waarbij Floris als figurant optrad. Evenals verleden jaar was het optreden ook dit jaar een succes hetgeen het trio een welverdiend applaus opleverde.

Als snel werd het volgende nummer ingezet door Paul 1.0 en Remco, en wel 'Een Gewaarschuwd Mens' van het oerhollandse duo Bassie en Adriaan. Een blauwe blouse, een paar repen crêpepapier en een stretchy meidenhempje wisten van Paul een opmerkelijk accurate acrobaat te maken, terwijl Remco door een felrode pruik, fopneus, clownsjas en een grote pot plamuur

Bassie en Adriaan

een tamelijk natuurge- trouwe Bassie werd. Het angstige gezicht van de immer bevreesde Bas- sie, gecomplementeerd door de vastberaden gelaatsuitdrukking van Adriaan leek zo uit de film geknipt te zijn. Met enkele kordaat gezette passen naar voren werd gepoogd de fictieve gemene boeven nog een laatste hoeveelheid schrik aan te jagen en hiermede was dit num- mer ten einde. Gelukkig maar, daar het stretchy meidenhempje niet bepaald comfortabel zat op het vrij forse postuur van Adriaan. Wederom een daverend applaus van het zich zichtbaar vermakende publiek. De lijfspreuk van Bas- sie en Adriaan, 'wat er ook gebeurt, altijd blij- ven lachen' leek door

het publiek ter harte te worden genomen.

Het derde optreden werd ten beste gegeven door Rik, die solo

het nummer 'Trains' van Porcupine Tree zou opvoeren. Nog stoïcijnscher dan een mediterende Indiase monnik nam hij plaats op een kruk, zijn gitaar ter hand nemend. Geheel onaange- roerd door de aanwezigheid van tientallen clubgenoten bracht hij zijn nummer ten uitvoering, en de acteerpres- tenties van Rik moeten geprezen worden! Nog immer kalm als had hij Hollandse groente naar binnen gehesen voltooide hij het vraaggesprek met Henny Scherpen- huisman en daarmede was ook dit nummer ten einde.

de bovenste knoopjes uitdagend openstonden teneinde zonder gêne zijn gespierde borstkas te tonen. De ene na de andere uitdagende pose werd door beide deelne- mers ingenomen, in een poging de jury dan wel het publiek te impone- ren. Gezien het applaus was het publiek in elk geval onder de indruk.

Hierna was het tijd voor een welver- diende pauze zodat ook de drankomzet van de avond niet in gevaar kwam. Lang kon er echter niet gewacht wor- den, daar er nog tien optredens op het pro- gramma stonden.

De pauze werd door Daan, Antal en Myrthe gebruikt om een boot op het podium te slepen die zelfs de welbekende Ark van Noach tot ondermaatse tobbe degradeerde. Het drie- tal had een compilatie

Saturday Night Fever

Akta Nokturna, Mei - Juni 2010

van verschillende Disneynummers in elkaar gezet, hetgeen hen noodzaakte tot het zeer vlug op het podium omkleden. De uniformen waren prachtig, het enige requisiet – de boot – echter enigszins onhandelbaar. Het was duidelijk dat deze artiesten zich zeer zorgvuldig hadden voorbereid en niet zomaar een optreden afruffelden. Jeugdsentiment herleefde met de nummers Under the Sea, Colours of the Wind, Beauty and the Beast, Just can't wait to be King en A Whole new World. Over de acteerprestaties van dit drietal niets dan lof, zij speelden hun rollen met volle overtuiging!

Zoals ook elk jaar gaf Zook dit jaar het voltallige bestuur met uitzondering van Bas acte de présence. Wellicht in een poging het vrouwelijk deel van de jury te paaien werd het nummer 'I Want it That Way' van de Backstreet Boys opgevoerd, dat ongetwijfeld enkele meisjesharten sneller heeft doen kloppen. Veel leden zullen de jaren '90 – de hoogtijdagen van de Backstreet Boys – niet heel bewust hebben meegeemaakt, iets waarvan ze na het anschouwen van dit optreden ongetwijfeld spijt hebben.

Opnieuw zou een solo-optreden plaatsvinden, ditmaal van Anke die daarmee van de gelegenheid gebruik maakte de bar te verlaten. Met gitzwarte kledij en hagelwitte vleugeltjes – hiermee onvermijdelijk zoute-loze woordgrappen over maandverband opwekkend – werd zij tot een heuse engel getransformeerd. Ze zou het nummer 'Angels' van de

Nederlandse metal – hm – band Within Temptation opvoeren. Met een deerniswekkend gezicht vertolkte zij de elegie over een verraderlijke engel. Een indrukwekkend schouwspel dat helaas na enkele minuten alweer voor het volgende nummer plaats moest maken

Weird Al Yankovic ontbreekt zelden op een Extreme Playbackshow en ook dit jaar was hij van de partij. Chris vermaakte het publiek met het nummer 'You Don't Love Me Anymore', een kalm gitarnummer dat echter bijzonder sinistere teksten en enkele bloopers kent.

De baardige heren Bart, Daniel, Sten en Stan betraden de bühne, gekleed in keurige nette pakken met donkerrode stropdassen, teneinde het nummer 'Naughty Girl' van

Disney-Medley

Beyoncé op te voeren. Geheel conform de verwachtingen zouden deze strakke pakken niet lang om de strakke gespierde bovenlijchamen gehuld blijven. Met zichtbaar genoegen werden één voor één enkele kledingstukken

in het rond gestrooid en verleidelijke 'moves' uitgevoerd. Interactie met het vrouwelijk publiek kon uiteraard evenmin uitblijven en zij die op de eerste rang zaten mochten zich gelukkig prijzen met de aandacht van deze ware adonisen.

Een handvol aangeENAME jongedames – te weten Ilse, Iris, Robin en Lisette – betrad slechts in schaarse kledij gehuld het podium. Zij zouden het nummer 'Lady Marmalade' van Christina Aguilera, Lil' Kim, Mya en Pink opvoeren. Eén voor één betraden deze bekoorlijke schoonheden de voorgrond, kronkelend als slangen en feilloos de songteksten playbackend. In een poging het – ditmaal mannelijke – publiek op hun hand te krijgen werd ook door hen een ronde door de toeschouwers gemaakt.

Koen, Frits en Niek zouden het Oud-Hollandse kinderliedje 'van voor naar achter van links naar rechts' uitvoeren. Deze zeer

complex teksten met onverwachte overgangen en wendingen werd opmerkelijk genoeg feilloos geplaybacked. Ook het publiek liet zich niet onbetuigd en voerde met verve de bijbehorende dans uit. De stemming die er, gezien de prachtige optredens, toch al goed in zat bereikte een nieuw hoogtepunt.

Judith Brinkkemper ontdeed zich van overtollige kledij en betrad het podium voor een imitatie van Lady Gaga met het nummer 'Bad Romance'. Judith gaf een zeer verleidelijke dansact ten beste waarbij Judith van Stegeren als doelwit van haar lust figureerde, die dit slechts met moeite leek te kunnen weerstaan. Naderhand gaf Judith ruiterlijk toe dat zij Lady Gaga als artiest had gekozen zodat dit het blootste optreden van de avond zou worden.

Mikel en Stan zouden echter eveneens weinig meer om het lijf hebben bij hun

Within Temptation

optreden als partyboys. Als volleerde chippen-dales bekoorden zij het daarvoor ontvankelijke deel van het publiek. Stans favoriete standje bleek een handstand te zijn, die hij met de gratie van een volleerd turner uitvoerde.

Het laatste nummer van de avond – behalve natuurlijk het tradotionele playbackshowslotnummer – werd vertolkt door Daan, Chris en Paul die ‘I’m on a boat’ van Lonely Island zouden spelen. Voor de gelegenheid werd Chris z’n gezicht nog even zwart gekliefd daar hij de rol van T-Pain zou spelen, hetgeen door zijn hoge hoed nog eens extra realistisch overkwam. Als keurige nette heren in nette pakken – dezelfde als die ze op het gala droegen – werd dit opmerkelijke nummer, dat een mengelmoes is

van verschillende muziekstijlen, aan het publiek gepresenteerd. Dit vergde het uiterste van deze gelegenheidsartiesten doch dezen kweten zich uitstekend van hun taak.

Met dit veertiende en laatste optreden was deze zesde editie van de Extreme Playbackshow helaas alweer ten einde. De deelnemers verzamelden zich nog een laatste maal op het podium om het vakkundige oordeel van de meedogenloze jury af te wachten. Deze jury, bestaande uit Judith 2.0, Steef en Alette beraadden zich zorgvuldig teneinde de drie beste optredens van deze avond te kunnen aanwijzen. Geen gemakkelijke opgave, daar het niveau van deze avond beslist hoog genoemd mag worden. Uiteindelijk bleek de derde prijs dan ook gedeeld te worden door de

Lonely Island

baardige Bart, Daniel, Sten en Stan en Ilse, Lisette, Iris en Robin. De tweede prijs was bestemd voor Rik met zijn optreden van Porcupine Tree. De winnaars van deze avond, zoals velen eigenlijk ook verwacht

hadden, waren Daan, Antal en Myrthe met hun Disney-optreden. **D**e grootste winnaar van deze avond was echter het publiek, dat met deze Extreme Playbackshow weer op een onvergetelijke typische

Karpe-Noktemavond getrakteerd werd. Het was een spektakel om van te genieten!

[PL]

Column De nasmaak, deel 4: Hoge kunsten, lage waarde

Voor de meeste liefhebbers is moderne kunst – nog steeds – iets ongrijpbaars, een notie waar de producent van deze kunst maar al te blij mee is, want met de scheiding tussen hoge en lage kunst bewaart hij zijn elitepositie. Iets vergelijkbaars speelt zich af in de faculteiten waar fundamentele wiskunde bedreven wordt. De mathematicus is maar al te trots als er geen toepassing voor zijn vindingen gevonden kan worden: dat wat onwerelds is, is zuiver.

Fronsend keek men neer op types als Warhol die juist kitsch wilden maken en met hun werk de ‘average

Joe’ wilde aanspreken. Een grove misstap. Hoe onconventioneel men in zijn tijd ook probeerde te zijn, de absolutistische stijlregel ‘kunst moet elitair zijn’ was onaantastbaar.

Van ons als westerlingen die buiten die vage elite vallen – wie zijn die mensen eigenlijk? – wordt verwacht dat we de samenleving op kapitalistische wijze beschouwen: de waarde van iets wordt bepaald door haar marktwaarde. De kunst en de wetenschap stellen onbewust dezelfde vraag: is het product van mijn arbeid te verkopen aan de grote massa?

Is het antwoord nee, dan is de artistieke of geleerde schepper deel van de elite. Waarde betekent voor hen blijkbaar iets anders. Een hypothese: het heeft in het raamwerk van de westerling geen betekenis. Of anders geformuleerd: het is deels elitaire conventie, deels artistieke verdichting.

Het negeren van deze waarde leidt tot absurde situaties. Zakelijk zou het namelijk veel gunstiger zijn om alle studenten kunstopleiding stripboeken te laten tekenen. Of om alle biologen op te leiden om in een chemisch lab nieuwe hoestmedicijnen te laten maken. Beiden natuurlijk bijgestaan

door grote reclamecampagnes. Geld moet namelijk rollen.

Dat ‘hoge kunst’ en ‘hoge wetenschap’ wel vaste grond krijgen lijkt logischerwijs te volgen uit deze ongerijmdheid. De uiteindelijke waarde van intellectueel eigendom kan gewoonweg niet zomaar met een zakcomputertje ingecalculerd worden.

Langzaamaan wordt duidelijk dat de wetenschap, gelijkelijk de kunst, geen dienst verleent aan de markt, maar aan iets abstracters, wat we bij gebrek aan beter maar even ‘de mensheid’ noemen. De vloek van het kapitalisme is dat de waarde van

elitair werk niet duidelijk is. Zij is er slechts voor enkelen en vloeit maar langzaam over naar het collectief geheugen.

We leven in een kenniseconomie. Tenminste, dat willen de heren ministers ons graag voorspiegelen. Zij zien kennis als een product dat verkocht moet worden; en dat terwijl het rendement van investeringen in kennis totaal niet op economische wijze bepaald kan worden. De kenniseconomie is een tegenstrijdigheid. Daarom verkoopt ze ook zo slecht.

[RS]

Piraterij door de eeuwen heen

Al sinds mensen op zee varen bestaan er piraten. Wanneer piraat als beroerd onstond is onbekend. Volgens historici is dit rond 1400 voor Christus. Toen de handel begon op de Middellandse Zee, kwamen de eerste piraten op: Griekse en Romeinse zeerovers die in kleine, snelle scheepjes voeren. Door het gebruik van deze kleine scheepjes, konden ze makkelijk wegvluchten in havens en dergelijke. De grotere handelschepen konden dit uiteraard niet.

En van de meest opmerkelijke ontvoeringen die ooit gedaan is door deze rovers was een 25 jarige officier. Deze jongeman is in de geschiedenis bekend als de man die Rome groot heeft gemaakt. Julius Caesar, was een gevangene. Nadat hij was vrijgelaten, heeft hij de piraten die hem hadden ontvoerd laten vervolgen. Dit in 78 voor Christus.

Hierna werden deze piraten feller tegen het Romeinse rijk. Ze vielen enkele belangrijke havens aan. Rome werd hier bang voor, en besloot een sterke vloot op te bouwen. Met deze vloot hebben de Romeinen eerst de handelsroutes veilig gesteld. Daarna hebben ze een oorlog gevoerd tegen deze piraten. Er zijn hierbij ongeveer tienduizend piraten omgekomen. Twee keer zoveel werden er gevangen genomen. De gevangenenen werden vaak veroordeeld tot de dood. Maar Pompeius verkoos deze gevangenenen op boerderijen in het land neer te zetten. Wel verkoos hij ervoor

deze ver uit elkaar te plaatsen. Na de dood van Caesar was er weer een explosieve groei in piraterij.

Na het Romeinse rijk, kwam de piraterij van de Middeleeuwen. Hiervan zijn de bekendste de Vikingen. Deze zeebarbaren gebruikten schepen die heel ondiep in het water lagen. Het voordeel van deze schepen waren dat je de rivieren op kon varen en de slecht bewapende dorpen langs de rivier kon plunderen. Zij waren vooral actief in West-Europa, maar er zijn berichten dat ze ook in Noord-Afrika en Rusland zijn geweest. Dit was allemaal heel goed mogelijk doordat er geen grote, centrale zeemacht was. Er waren wat kleine marinevlotjes, die onder een koning stonden. Maar menig piratenvloot maakte er korte metten mee.

Wat later in de Middeleeuwen, waren er meer piraten dan enkel Vikingen. Er waren ook moslims die op de Middellandse Zee voeren. Koningen schreven soms vergoedingen uit aan handelaren die waren overvallen door zeerovers. Dat deden koningen in wier water ze waren overvallen, maar ook als de koning van het land waar de piraten uit kwamen. Vaak deden koningen zelf met hun zeemacht soortgelijke dingen op zee. Op deze manier probeerden ze geld en macht te verwerven. Na enige tijd begrepen sommige piraten dat er meer te verdienen was met het beschermen van een handelaar dan door te plunderen.

Na de middeleeuwen kwam de Renaissance. In deze tijd kwam de ontdekking van de "Nieuwe Wereld". Piraten trokken toen naar de Caribische eilanden. Ze zaten in deze omgeving omdat er veel goud in deze buurt werd vervoerd. De galjoenen met zilver en goud waren dus vaak slachtoffer van piraten. Één goud dubloon was een weekloon van een zeevaarder. In tegenstelling tot wat vaak in films wordt afgebeeld, werden zelden schatten begraven. Vaak ging goud op aan vrouwen, drank, eten en kaarten. Er waren enkele piraten die het wel begroeven voor later. Maar vaak werd dit al snel weer boven water gehaald, om toch uit te geven. In deze tijd ontstonden ook piratenmaatschappijen. Het bekendste voorbeeld was Port Royal. Met 44 kroegen en vol uitschot van de maatschappij, de perfecte plek om je goud en andere buit te verruilen en te verbrassen. Er kwamen toen wel verschillende soorten piraten. Boekaniers waren bannelingen en oud-slaven die samenleefden in bijvoorbeeld Port Royal en stalen om hun levensvoorziening te bevredigen. Zij leefden volgens een eigen code, en accepteerden geen regels van een overheid. Als zij een schip nodig hadden, stalen zij deze ook.

Maar nooit van andere piraten. Het was een democratische samenleving. Op een schip werd er een kapitein en een kwartiermeester gekozen. Deze kozen daarna de rest van de officieren. De kapitein was meestal een goede vechter, op wie vertrouwd kon worden in de strijd. De rest van de tijd had vaak de kwartiermeester de leiding. Zij hadden een hekel aan Vrijbueters. Deze leefden zonder regels, en plunderden alles. Het waren mensen zonder moraal. Er waren groepen Boekaniers die jaagden op Vrijbueters.

Koningen huurden kook nog wel eens piraten in. Dit waren kapers. Die kregen een kaapbrief mee. Hierin kregen ze dus toestemming om een schip, welk in de brief gespecificeerd, te kapen en te plunderen. Dit alles in naam van de Koning en het rijk.

De piraten uit deze eeuwen gebruikten nog steeds hetzelfde idee qua schepen. Het liefste een snel en behendige boot, die ondiep in het water lag. Hierdoor konden ze makkelijk achter een klif dicht bij land blijven en de vijand verassen. Maar in de tijd van buskruit en kannonen moesten deze schepen dus ook genoeg wapens op bord mee kunnen nemen. Vaak werden er

slaven gebruikt om ervoor te zorgen dat het schip ondanks weersomstandigheden op snelheid kon blijven.

Na deze glorietijd van piraterij nam het in de 19e eeuw af. Sindsdien heeft piraterij nooit meer het niveau van toen gehaald. Wel zie je tegenwoordig nog steeds piraterij. Denk hierbij aan Somalië. Deze mensen kunnen meer verdienen door een schip te kapen, losgeld te vragen en dan weer te verdwijnen. Hiervoor worden vaak rubberbootjes gebruikt met een buitenboordmotor. De moderne piraten klimmen dan aanboord. Ze proberen iedereen ongedeerd te laten. Een enkele keer word er iemand vermoord. Vaak snijden ze wel bij de kapitein een keer in de hand, om aan te geven dat ze wel bereid zijn te moorden. De leider krijgt hier altijd het grootste deel van de buit.

Het idee is hetzelfde gebleven, in snelle wendbare boten een schip kapen. Dit onder een sterk leider. De techniek is vooruit gegaan door de eeuwen, maar het idee van piraterij is gelijk gebleven aan duizenden jaren geleden.

[SB]

Karpe Noktems piratenverleden

D^eze Akta Nokturna is niet de eerste kennismaking van Karpe Noktem met piraten. Rechtsboven- en midden ziet u twee foto's uit de oude doos van onze allereerste piratenborrel. Voor de gelegenheid had het voltallige bestuur zich als zeerovers uitgedost, zoals u op de afbeelding rechtsboven kunt zien. De andere foto's zijn van een latere piratenborrel.

Ye Olde Log

Vroeger deed men niet aan twitter. Vroeger deed men aan logboeken! Hier het epos van een niet-zo-heel-jonge niet-zo-heel-dappere zee-schuimer, vol verhalen over rum, wijven, negers, wraak, zeebeschuit en kannibalen! Het begint!

Dag 1

Auw, auw en nog eens auw! Koppijn... Te veel goede rum gehad gisteravond. Een of andere mazzelpik met tevel duiten bleef maar nieuwe voor me halen. Had zeker iets te vieren of zo. Ben misselijk. Is hier erg donker, schrijf bij kaarslicht. Wereld wiebelt nog steeds. Best heftig ook. En boven loopt een meute op het plafond te stampen. De rum is vast nog niet op. Kijken wat er aan de hand is.

Dag 2

GODVERDEKUT! Is hier helemaal geen bar, ben op een schip! Kan me niet herinneren me hiervoor ingeschreven te hebben. Kaptein liet me contract zien waar mijn handtekening op zat. Zat ook nog wat kots op, ook van mij.

Dag 3

Is schijnbaar de bedoeling dat ik hier dom werk ga doen. Dek schrobben, dat soort zoi. Ik ben hier te oud voor. Zal ze eens wat arbeidswetten onder hun neus wrijven.

Dag 4

Waren niet onder de indruk. Kreeg toiletdienst.

Dag 5

Ben voorgelogen! Blijkbaar krijgt ieder lid van de bemanning een rantsoen rum! Klootzak genaamd Pierre heeft mijn portie steeds gepikt! Smerige tyfus-Francoos kan zijn houten been in een gat gestoken krijgen waar het zonlicht niet schijnt.

Dag 6

Moet een nieuw gat bedenken. Na twee porties rum blijkt eerder bedacht gat wel zonlicht te zien. Onzedelijke Francoos!

Dag 7

Krijg beeld van gisteren niet uit hoofd. Heb nu echt snel rum nodig.

Dag 8

Pierre geconfronteerd met Fransoisch wangedrag, rum opgeëist. Wend knokpartij. Heb houten been in kruis gekregen. Denk dat bastardkinderen krijgen bij hoeren geen probleem meer zal zijn... Kwartiermeester kwam tussenbeide. Hebben nu samen drie dagen in gevang gezeten. Uit verveling muziek gaan maken. Pierre ritmische begeleiding door met been op dek te tikken, ik fluiten.

Dag 9

Nieuwe muzikale kunst laten zien aan rest van bemanning. Cultuurbarbaren hebben ons aangerallen met emmers schrobwater. Kunst wordt niet begrepen hier aan boord!

Dag 10

Waarom is de rum op?

Dag 11

Kustplaatsje overvallen, rum en sieraden ingeslagen. Kreeg wel een kanon in 't gezicht door terugslag. Dik blauw oog, doet het niet goed bij het plaatselijk vrouwelijk schoon. Heb er maar een lap overheen gedaan.

Dag 12

Nieuw bemanningslid sinds gister. Graeme heet-ie, zat ooit in de VOC. CAO beviel kennelijk niet.

Dag 13

KOLEREZOO!! Pierre heeft de papegaai van de kaptein Franse scheldwoorden geleerd. Kreeg ik de schuld. Terwijl ik geen Fransoisch ken! Een week geen rum, godverdegodver!

Dag 14

Vrouwelijk schoon laatst was toch niet zo schoon, wat een jeuk daar beneden... Mair, nog steeds geen bastardkinderen! Hoezee!

Dag 15

Speelden drankspelletjes. Fransoos heeft zijn rechter testikel ingezet en dobbelde een één. De bal werd afgesneden door een Noor met een klapschaats en in rum gegooid. Rum is nu voedzamer dan ooit.

Dag 16

De Fransoos praat nu bijna een octaaf hoger dan voorheen. Vandaag moest ik het dek schobben. Er was iemand zeeziek geworden. Zo heet dat hier als je bererd van de rum wordt.

Dag 17

Feest vandaag: Talk Like A Civilian Day. Heb al mijn duiten in de vloekpot moeten werpen.

Dag 18

Besoorraad in een kustplaats. Kapitein is met de vloekpot naar dames van plezier.

Dag 19

Na een halve dag varen rechtsomkeert gemaakt. Kapitein had geen rum ingeslagen. Als gevolg daarvan wel schedels.

Dag 20

Kapitein vindt het nodig dat de bemanning wat lichamelijke oefening doet. Bij gebrek aan kleiduif schieten we op albatros.

Dag 21

Albatros gegeten. Smakt naar kip.

Dag 22

Rampspeed heeft zich aangediend! Alle unten rum zijn door een extreem agressieve soort houtworm aangevreten en lopen snel leeg. We proberen te reden wat er te reden valt.

Dag 23

Rum, rum overal, maar geen druppel om te drinken...

Dag 24

De bemanning heeft een griezelige blik in de ogen. Ik probeer onopvallend te zwabberen.

Dag 25

Vechtpartijen aan boord. Ik zwabber voor mijn leven.

Dag 26

Muiterij dreigt. Crew vermoedt dat onze zwakkende kapitein rum in zijn kajuit verbergt.

Dag 27-1

Fransoos is het rumgebrek naar het hoofd gestegen. Staat in het kraaiennest en dreigt met zelfmoord.

Dag 27-2

Fransoos heeft land gezien. Ik zwabber voor de zekerheid nog maar even door.

Dag 28

Aangemeerd in de haven van X. Zo stond het tenminste op die vergeelde kaart, die kapitein plotseling schijnt te hebben...

Dag 29

Die idioot wil dat we een schat opgraven. Zonder rum. De hitte is ondraaglijk.

Dag 30

Nog steeds aan het graven. Nog steeds geen schat. Nog steeds geen rum.

Dag 31

De Fransoos heeft een zonnestek. Denkt nu dat hij Indiana Jones is en ik zijn vader. Luistert alleen naar me als ik spreek met een flauw Sean Connery-Schots accent. De hitte is ondraaglijk.

Dag 32

De bemanning was het graven moe en heeft kapitein in het ruim opgesloten. Fransoos was student aan Sorbonne dus heeft ons geleerd zelf rum te stoken. Met vreugde Fransoos tot nieuwe kapitein benoemd.

Dag 33

Koppijn van slecht gestookte rum. We varen met moeite weer verder. Alles draait voor mijn ogen.

Dag 34

Nooit meer een Fransoos als kapitein! Die kaasknagende aap gaf zich al over voordat we goed en wel geïnterd werden door collega-piraten. Alle rum is meegenomen. Terug bij af.

Dag 35

Tijdens ontbijt erachter gekomen dat alle voorraden ook weg zijn. Kunnen verdriet om rumverlies niet verhelpen door wanhopig eetgedrag. Bemanning zakt langzaam af richting depressie.

Dag 36

Er is nog precies één ton zeebeschuit. Er is geen kaas, geen vlees en geen vis, want niemand heeft een hengel bij zich, of een lijn.

Dag 37

Dolfijn gespot! Hij is wit met grijze vlekjes! Kapitein-Fransozische-lapzwans werd helemaal leip, begon in het rond te stappen met houten poot. Hebben achtervolging ingezet.

Dag 38

Ben confus! Maritieme biologie is niet aan mij besteed! Een dolfijn is een zoogdier! Kapitein spandeert nacht op het bovendek, maakt angstwekkend geluid als hij met houten been over dek loopt. Slapen is kut. Dolfijn is nog niet gevangen.

Dag 39

Slapen wordt almaar vreemder! Vreemde voodoo-aanbiddende neger kwam vannacht bij me in bed liggen. Was zeer onder de indruk van zijn grote speer en durfde me niet te bewegen.

Dag 40

De grote neger blijft over dek paraderen met zijn speer. Zegt nu dat hij de dolfijn zal doden met zijn speer. De kapitein is volledig geobsedeerd. Heeft grote speech gehouden, met schuim in zijn mond, waarin hij vertelt dat de witte-met-grijze-vlekjes dolfijn het verlies van zijn been veroorzaakt heeft.

Dag 41

Kapitein schuurt harder dan de golven vandaag. Enkele scheepsjongens zijn al in huilen uitgebarsten en durven niet meer met hem in een cabine te zijn. Moraal wordt steeds lager terwijl we de dolfijn achterna jagen. Het zeebeschuit is op.

Dag 42

De jacht op de dolfijn duurt al meer dan een week. Fransoos weigert omweg te maken voor rum, zegt dat dit precies is waar het zeezoogdier op hoopt. Wist niet dat dolfijnen ook rum dronken.

Dag 43

Honger! Duurt lang!

Dag 44

Eindelijk dolfijn dichter bij schip gelokt. Neger is er met speer en al bovenop gesprongen. Naderhand bleek het beest de verkeerde dolfijn te zijn. Heb hele oratie moeten uitzitten over maritieme biologie. Dolfijn smaakt naar albatros.

Dag 45

Koers gezet naar haven met rum. Geen X-en op de kaart deze keer! Moraal stijgt, maar crew ziet eruit als lopende doden. Heb geruchten gehoord over kannibalisme...

Dag 46

We worden omringd door een nare, klamme mist. Denk dat we misschien in de buurt zijn van Engeland. De huilende bootsjongens zijn weg.

Dag 47

Zonder bootsjongens blijkt het dek toch wel vies te worden. Gelukkig zien we het niet door de mist. De klapschaats-Noor is nu ook verdwenen. Geen groot gemis, hoewel de kapitein vaak met een blik van weemoed naar zijn knuis grijpt.

Dag 48

Zou nog wel een dolfijn of een albatros lusten. Helaas is grote neger ook verdwenen. Vonden niets terug, behalve een bloederige speer. Zeer ontrustend.

Dag 49

Hebben een kleine Spaanse vissersboot geëindert! Er zal vis en brood zijn voor iedereen! Vooral omdat de drie Jamaicanen uit de groep verdwenen zijn. Vast met hun benevelde hoofd over de vissersboot geslingerd tijdens het enteren. Sukkels.

Dag 50

Vechtpartij uitgebroken over kruik rum die Spanjaard in ruim had. Crew beweert dat er geen messen getrokken zijn, maar ik vermoed vuil spel: kwartiermeester is vermist. Is ook moeilijk overzicht houden in mist.

Dag 51

We zijn nog maar met *zin* vieren. Erg rustig aan boord, maar de leegstroom begint nu wel lichtelijk oncomfortabel te worden.

Dag 52

Vonden vandaag de kapitein in zijn kajuit. Gestorven aan akelige vorm van drooglegging. Geen druppel bloed meer in zijn systeem. Wel rum in zijn nachtkastje, de smiecht!

Dag 53

De rum was erg snel op. Nadat stuurman in mist wegstrompelde, plons gehoord. Overboord gesprongen?

Dag 54

's Avonds kwam laatste bemanningslid helemaal overstuur naar me toe. Riep "Hij komt ons halen!" en "Hij is niet te stoppen!" en "De horror! De horror!" en sprong vervolgens in zee. Heb mezelf tot kapitein benoemd en slim plan bedacht: zal mezelf vastbinden aan stuurwiel en tot het eind blijven varen.

Dag 55

De verschrikking kwam ook mij opzoeken! Bleek vorige kapitein te zijn die ontsnapt was uit ruim! Helemaal vergeten dat hij er nog was! Iedereen vergat hem eten te geven, sindsdien sloopt hij 's nachts over het schip en at een feestmaal van bloed en vlees van onschuldige matrozen! Omdat handen vastgebonden waren - hoe heb ik dat eigenlijk bij mezelf voor elkaar gekregen? - machteloos om te voorkomen dat linkerbeen werd opgegeten. Toen - mirakel! - liepen we op de kliffen. Kapitein viel achterover en werd gestaakt op bloederige speer van neger die daar nog lag.

Dag 56

Heb mezelf losgeknapt uit touw en 24 uur in zee gestaan om terug te liften op rug van samengebonden zeeschildpadden! Veilig haven bereikt. Ben het zat. Ga mezelf stukzuiven op rum in lokale taverne en hopen dat ik niet wakker word op boot. Alweer.

[MB, ML, RS, SB]

Gedonder in de rumglazen

Opkomst en ondergang van de Schrik van de Zeven Zeeën

We spreken heden ten dage het voorjaar... Op een lamme zaterdag bepalen vijf jongens wat ze die dag gaan doen. Witte, Cornelis, Maarten, Michiel en Pieter zijn bijeengekomen in de speelkamer van Cornelis. De rest van het verhaal kunt u nu lezen...

Zaterdag, wat een fijne dag! Alleen al dat je niet naar school hoeft. Maar wat zou je spelen op zo'n dag? "Zullen we tikkertje doen?" stelde Maarten voor. "Nee", zei Cornelis. "Daar is nooit wat aan. We hoeven jou alleen maar aan te tikken en jij bent toch zo sloom als een schildpad met vier houten benen. Daar is niks aan. De woorden 'vier houten benen' brachten Cornelis echter op een idee. "Hebben jullie pas die film gezien, *Pirates of the Caribbean*? We moeten ook piraatje gaan spelen! Schepen achternasitten en tot zinken brengen, rum - hoewel hij niet wist hoe het smaakte - drinken tot we erbij neervallen, we zullen de schrik van de zeven zeeën worden! Met een grimmig gezicht begon hij heen en weer te marcheren in de kamer, zijn hand gekromd tot een haak en met één been gestrekt als ware het een heus houten been. "Vijftien man op een doodskist, johoho en een fles rum!" brulde hij zo luid, dat het tegen de muren van de kamer heen en weer echode. "Maar Cornelis", zei Pieter. "We hebben helemaal geen piratenschip, en hoe kan je piraatje spelen op het land? Bovendien hebben we geen schatkaarten!" "Jullie zijn ook allemaal

badkuippiraten", riep Cornelis, terwijl hij met zijn houten been op de grond stampte. Het leek werkelijk de klap van een houten knuppel op een slecht gezwabberd dek te zijn. "Denk je dat piraten hun schepen bij de shipwinkel kochten? Die werden veroverd, op overmachten die soms tien maal zo groot waren als zijzelf!" Met deze woorden greep hij een poster die op het bureau lag en rolde deze strak op. "Arrr, kerf hak en steek, jullie zullen de haaien tot visvoer dienen!" riep hij luidkeels, terwijl hij woest op wel een dozijn denkbeeldige tegenstanders inhakte. "Het kwam voor dat er zoveel lijken overboord moesten dat het schip erop vastliep!" "Maar hoe kwamen ze dan weer los", vroeg Maarten? "Er zaten zoveel goudstukken en kostbare edelstenen in de ruimen dat het weken kostte om alles te tellen en in de tussenpozen vraten de haaien de dode matrozen op, vroeg of laat kwam het schip weer los. En de koffer van de kapitein

was tot de rand gevuld met schatkaarten, dus daarna konden ze gelijk op schattenjacht! Wie wil er nog tikkertje spelen?" vroeg hij, terwijl zijn wenkbrauwen zo ver gefronst waren dat niet meer duidelijk was welke wenkbrauw nou bij welk oog hoorde. "Ik niet!" klonk het uit vijf jongenskelen tegelijk. Liefst vandaag nog zouden ze koers zetten naar zonnige wateren en handenvol koopvaardij-schepen naar de kabeljauwkelder sturen!

Een piratenuitrusting was gauw gevonden, de goedkoopste kleren bij de kringloopwinkel zouden zelfs door veel doorgewinterde piraten nog overboord gegooid worden. Een stuk karton werd met een schaar en een meter zilverpapier gepromoveerd tot een kortelas. Enkele messen werden uit de keukendoos van de moeder van Michiel ontvreemd. In de schuur van de vader van Pieter werd een bijl aangetroffen die bijna net zo groot was als Pieter zelf. Dreigend trachtte Pieter

met de bijl te zwaaien, maar al snel zwaaidde de kolossale bijl met hem. Een scherpe punt werd met een puntslijper aan een bezemsteel geslepen en aldus werd een speer gefabriceerd. Nu werd op zoek gegaan naar rum. Het was uitgesloten dat een gewetensvolle slijter aan dergelijk brut geestrijke drank zou verkopen, dus dit zou hun eerste buit zijn. Cornelis zou een sterk verhaal afsteken terwijl Witte op hinderlijke wijze de knopjes van de pinautomaat zou indrukken. Michiel zou ongemerkt enkele flessen rum in zijn zeemanskist doen verdwijnen en Pieter en Maarten zouden op de uitkijkbalk staan. Met deze zorgvuldig gesmede plannen paraat tegen zij naar de plaatselijke drankhandel.

"... maar ik ben niet bang voor beren!" zei Cornelis ferm tegen Adje van de Neut, de drankhandelaar. "Ik zag dat de beer zich angstig terugtrok, maar het onschuldige meisje zat nog vastgeklemd in zijn berepoten, die zo groot waren als giraffennekken!" Adje keek verbaasd toe, zich afvragend hoeveel onzin er in

zo weinig woorden kon worden samengevat. Witte drukte alle decimalen van pi achter elkaar in, maar Adje leek het niet eens te merken. Michiel sloopte zorgvuldig naar de schap waarop de rumflessen stonden uitgestald. Krakend ging zijn zeemanskist open en één voor één greep hij de flessen van de onderste schappen - de enige waar hij bij kon - en stopte ze in zijn kist. "Hé wat mot dat!", riep Adje verontwaardigd uit. Met drie stappen was hij bij Michiel en sloot zijn kolossale rechtervuist met zo'n kracht om Michiels nek dat zijn rechtervuist bijna kleiner leek dan zijn linkervuist. "Als ik dit aan jullie papa en mama vertel dan zwaait er wat!" Er zwaaiden echter nog meer. Pieter, die onraad had geroken, wat met zijn bijl naderbij geslopen en zwaaidde deze als een moker richting Adje. De bijl - met de stompe kant gelukkig - trof Adje uit alle macht op zijn linkervoet. "Hoelalala!" riep Adje, terwijl Michiel op de grond viel en Adje zijn linkervoet vastgreep en op zijn rechtervoet rondhinkelde. "Dat wordt een houten been, schelm!" Zei Pieter, terwijl Michiel gauw

de kist pakte. Tesamen maakten ze zich uit de voeten.

Ze wisten dat ze niet meer terug konden. Als hun ouders dit voorval zouden vernemen, zouden ze ongetwijfeld in de diepste kerkers van het raadhuis rotten tot ze door iedereen waren vergeten. Hun enige uitweg was de zee...

Na enkele kilometers stortten ze uitgeput neer. Ze konden niet anders dan zich verschuilen en de nacht afwachten. Deze eerste kraak was goedgegaan. "Zag je dat", zei Pieter. "Die schobbejak dacht dat hij ons, met pek en pekel doortrokken zeerovers te slim af kon zijn.

"Maar tegen mijn bijl kon hij niet op!" Trots nam hij zijn bijl ter hand en liet de top van zijn wijsvinger langs de snede van het bijlblad gaan. De bijl was zo bot dat je met de stompe kant nog beter kon hakken dan met de scherpe. "We zijn nu vogelvrijen, zei Cornelis. Ieder die ons tegenkomt zal niet aarzelen ons uit te leveren aan het gerecht, en we zullen met de vreselijkste folteringen tot bekentenissen worden gedwongen! Ze zullen onze tanden, voor zover die de scheurbuik overleven, uit onze kaken breken met roestige tangen en onze nagels uitrukken! En uiteindelijk wacht ons de strop!

"We hebben geen keus", zei Michiel. We blijven elkaar trouw door dik en dun. We zullen ons leven wagen voor elkaar en als we tegenover tientallen tot de tanden gewapende wetsdienaars staan weet ik zeker dat Witte hen zo lang mogelijk staande zal houden zodat wij kunnen ontsnappen!" "Arrr!" riepen allen behalve Witte in koor! "De eerste de beste die zijn kameraden in de steek laat zal worden gekielhaald!" zei Maarten. "Wat is 'kielhalen' Maarten?" vroeg Michiel. "Een vreselijke straf die piraten toepasten op laffe zeelui. Het is verschrikkelijk!" zei Maarten, en hij sloeg zijn ogen neer. "Ja, maar wat is het. Hoe doe je dat?" "Ehm..." zei Maarten. "Bij 'kielhalen' wordt iemand aan een touw onder het schip doortrokken." wist Pieter. "En als je te hard trekt wordt iemand als een vioolsnaar opgerekt en dan kan het zijn dat iemand z'n hoofd al bovenkwam voordat zijn voeten nat waren." Uitstekend, zei Cornelis. "Dat staat de eerste angsthaas van ons dus te wachten. Begrepen!" Hij leek zich waarlijk te verheugen op het uitvoeren van deze vreselijke straf. Vijf piratenhoofden knikten heftig. Een monsterverbond tussen vrijbueters werd aldus gesmeed.

Een kampvuur werd ontstoken en de vijf rovers nestelden zich tevreden daar rondom. Nieuwe plannen werden uitgebroed. De nacht zou worden afgewacht en er zou koers naar een havenstad worden gezet, een schip zou gekaapt worden en het ruime sop zou worden gekozen! De eerste fles rum werd ontkurkt en gulzig lieten zij deze helse drank in hun dorstige kelen, die niets dan ranja met veel water gewend waren, klokken. Op deze Hollandsche wijze van moed voorzien werd, enigszins

waggelend, naar zee getogen. Scheveningen zou het einddoel zijn, aangezien Pieter ergens had gelezen dat daar veel schepen waren. Diep in de nacht werd de haven van Scheveningen bereikt. Schepen te over, men diende er slechts eentje te kapen. Zorgvuldig gebruik makens van de mantel der duisternis werd schip na schip geobserveerd. Uiteindelijk werd een geschikt zeiljacht aangetroffen. Zorgvuldig verborgen in het lange gras werd het geobserveerd. Er waren mensen aan boord, zoveel was duidelijk. Twee individuen waren immers duidelijk zichtbaar door de raampjes. Ze zaten ingespannen boven een kaart gebogen terwijl ze langzaam dronken uit grote glazen. "Dit wordt ons schip.", zei Cornelis. "Enteren!" fluisterde hij. "Hoe dan?" vroeg Witte. "Heel simpel", zei Pieter. We werpen een touw om die meerpaal en binden het andere eind hier aan de steiger vast. Dan klimmen we geruisloos aan boord en als ze ons zien springen die zoetwatermatrozen vanzelf wel overboord. Dan hissen we de zijlen en gaan op jacht naar zwaarbelaaden goudschepen!" Een plan dat alleen al door zijn eenvoud goed was.

Een touw werd opgescharrelled en na enkele worpen slaagde Michiel er zowaar in het daadwerkelijk om de meerpaal te werpen. Het andere eind werd vakkundig aan de stijger bevestigd en één voor één, met de behendigheid en gratie van apen, werd de schuit bereikt. Zij trokken hun wapens en scherpten de zintuigen. Cornelis bonkte krachtig op de kajuitdeur. Vijf piratenharten misten een slag toen deze opening. Een zeeman met een lange, grijze baard en een pijp tussen zijn bruine tanden – de weinigen die hij nog had - torende

hoog boven Cornelis uit. "Zeg kwajongens, wat moet dat hier? Ga onmiddellijk van mijn schip of ik smijt je overboord! De zeebodem ligt vol met figuren die dachten dat ze mij de voet dwars konden zetten. "Ik ben kapitein Scheepskeelderar" ze Cornelis sinister, terwijl hij grijnzend zijn melkgebit ontblootte. En je staat met je platvoeten op mijn schip. Ga er vanaf en wel nu meteen, anders haal ik je kiel!" Hij besefte echter ineens dat dat niet ging, daar deze reus langer was dan het schip breed was en dan valt er weinig te kielhalen. Ter compensatie bracht hij de punt van zijn kortelas naar het middenrif van zijn opponent. "Hargh hargh!" lachte de zeeman luid. "In mijn vrije tijd hengel ik naar onderzeeboten! Je hoeft maar een touw met een lus te laten zakken en daarin varen ze zich klem en hoef je ze alleen maar op te hijsen. De kleintjes werp ik terug hoor!" Hij maakte ritmische zijdelingse bewegingen met zijn benen en al snel wagelde het schip op en neer als een baby in zijn wiegje. Kapitein Scheepskeelderar en zijn kornuiten rolden al snel als knikkers heen en weer tussen de wanden van het schip. Een extra zetje van de zeeman, en met vijf plonsen vielen de zeerovers in zee. Zo snel ze konden zwommen ze weer naar de oever. "Mislukt..." meesmuilde Maarten. "Als ik die pikbroek ooit te pakken krijg dan... dan..." gromde Michiel met de steel van zijn bijl tussen zijn kaken. "Droog je tranen, kameraden!", riep Witte. Daar ligt een boot, zo voor het grijpen!" Inderdaad, iets verder de oever lag een roeiboot, groen uitgeslagen van de algen. De verweerde riemen lagen er in. "Onze eerste boot!" riep Cornelis. "We gaan naar zee!" Met vereende krachten werd de tobbe naar de zee gesleept en het vijftal nam plaats. Bij gebrek aan een zeil werd de speer in de slijmerige bodem gestoken en de trui van Maarten diende

als zijl. Er stak gelukkig een stevige bries op en het vaartuig zette koers naar een onbekende bestemming.

“Dit is nog niet echt een piratenschip”, vond Pieter. “We hebben geen geschut om andere schepen tot zinken te brengen.” “Arrr!” brulde Cornelis. “We gaan deze oceaanstomer tot een waar oorlogsschipombouwen! Al komen we een carrack tegen met 58 regimenten soldaten en 240 scheepskanonnen, dan zullen we het zo lek schieten dat de kanonnen vanzelf overboord rollen, met kanonniers en al! Mannen, ga op de uitkijk staan en spied land en zee af naar scheepsgeschut! Maarten, jouw positie is in het kraaiennest!” “Wat? Je wil dat ik in die bovenmaatse tandenstoker klim? Je bent niet goed snik!” De dreiging van een scherp mes in zijn rectum bracht hem echter vlot op andere gedachten en zo goed en zo kwaad als het ging klom hij in de mast, waar hij bibberend bleef zitten.

Uren verstrekken, maar de tijd deed

geen afbreuk aan de waakzaamheid van onze onverschrokken zeerobben. “Wapenarsenaal in zicht!” schreeuwde Witte plotseling! Acht ogen volgden de blik van Witte, die tot deze uitroep was gebracht door de aanblik van een aantal fietswrakken dat aan de oever van het land was achtergelaten. “Wapenarsenaal?” zei Cornelis teleurgesteld. “Fietsen zijn voor landrotten, piraten kunnen niet eens fietsen. Heb jij ooit een fietsende piraat gezien?” “Luister nou”, zei Witte. “Met de ongetwijfeld nog klokgave binnenbanden kunnen we krachtige katapulten maken.” “Katapulten?” riep Cornelis verontwaardigd. “Ik neem alleen genoegen met artillerie waarmee je met één welgemikt schot een compleet Ford de zee in kan schieten.” “Het is een begin.” Zei Pieter. “Hiermee maken we gewoon een oorlogsschip buit en ons volgende doel is het paleis op de Dam! We zullen door eenieder worden gevreesd als ware ons schip de Vliegende Hollander!” De gedachte het commando te voeren over een volledig opgetuigd oorlogsschip

bracht onze moedige zeehelden dusdanig in vervoering, dat terstond koers werd gezet naar het fietsenkerkhof. Koortsachtig gingen ze te werk. De binnenbanden werden van de velgen gehaald en al spoedig prijkte aan beide zijden van het schip een katapult, die er wezen mocht! Met gevorkte takken en enkele repen binnenband werden handzamere exemplaren gefabriceerd en elk der zeerovers stak er één in zijn riem. Van fietssturen werden enterhaken gemaakt en de kogellagers uit de trappers bleken zeer geschikt als ammunitié. Michiel kerfde de naam van het schip, de *schobbejak*, in de boeg en met een lege rumfles werd het schip officieel gedoopt. Een hoeveelheid vuistgrote keien werd als projectielen voor het scheepsgeschut ingeladen en op volle oorlogsterkte werd de reis op zee opnieuw aanvaard.

De reis duurde dagen. Den er was onvoldoende proviand, maar eenieder weet dat piraten op niets dan rum maandenlang kunnen overleven. De brilleglazen van

Maarten werden in een rol karton klemgezet en deze diende als provisorische verrekijker. De horizon werd afgespeurd op jacht naar een geschikt doelwit. Uiteindelijk doemde een schip, maar op deze afstand kon niet worden bepaald wat voor soort schip het was. “Zet koers naar het schip!”, brulde Cornelis.

De afstand tussen hen en het vaartuig werd snel minder. De verrekijker ging rond. Het bleek om een kostbaar uitzind jacht te gaan, zeker een meter of twintig lang. Het werd duidelijk dat er een feest aan de gang was. De schaars geklede dames op het dek brachten het vijftal in vervoering. Gespierde en al evenmin zwaar geklede kerels zouden echter een obstakel kunnen vormen. Glazen en flessen gingen rond en beukende doch vrolijke muziek weerklonk. De ogen van Cornelis sperden zich zo ver open dat ze bijna uit hun kassen te water vielen. “Een schip vol rum en kostbaarheden! Kanonniers, aan uw stukken!”

“Hm, is dit wel verstandig Cornelis”, vroeg Maarten bezorgd. “Die matrozen zien er nogal stevig uit.” “Carnavalskaper!” snaarde Cornelis. “Je weet wat we doen met angst hazen!” Hij greep een touw. “Nog één woord van

vrees en ik zal je kielhalen! Wij, de piraten van de zeven zeeën, vrezen niets en niemand!” Met deze woorden greep hij een fles rum en klok te die leeg in de strot van Maarten. “Te wapen! Ten aanval!” lalde Maarten, terwijl hij zich staande probeerde te houden aan de mast, die als een luciferhoutje in tweeën brak. Geen nood, het vaartuig leek op ramkoers te zijn met het piratenschip. Wel-dra zou het hen bereiken. Cornelis ging op de voorplecht staan, één der messen tussen zijn tanden geklemd en de bijl in zijn knuisten. Pieter greep één der keien en plaatste die zorgvuldig in één van de scheepskatapulten. De rest van het gezelschap greep hun katapult uit de gordel, klaar om te vuren op alles wat maar binnen bereik kwam.

Zorgvuldig loerend door de verrekijker trachtte Cornelis de afstand tussen hen en het vaartuig in te schatten. “Laad de katapult!” schreeuwde hij, zonder zijn oog ook maar één moment van het doelwit af te wenden. “Klaar om te wenden en op te loeven!” Het kaperschip maakte een flauw bocht teneinde de bakboordzijde – waar Pieter paraat stond – naar het doelwit te keren. “Span de binnenband. Aanleggen... richten... Vuur!” Bij deze woorden

vertrok de steen richting het schip, en trof zowaar doel! Eén der gespierde heren werd vol op zijn borst getroffen, deed nog verdwaasd enkele stappen achteruit en viel languit over de reling in zee. "Hahaaa! Raak!" riep Pieter, delirisch in een overwinningsroes. Commando's klonken opnieuw. "Laad de katapult! Aanleggen... rich-ten... Vuur!" Ditmaal werd een radioantenne verwoest. Om hulp roepen zou niet meer kunnen baten. Steen na steen werd op het schip afgevuurd, hetgeen de bemanning noodzaakte zich terug te trekken in het ruim. Tijd om te enteren!

De koers van het piratenschip werd gewijzigd en het doelwit werd snel bereikt. Touwen met enterhaken werden over de reling geworpen en zo snel ze konden klommen de rovers naar boven. Op het dek heerste doodse stilte, geen spoor van het gruwelijke tafereel dat zich zojuist had afgespeeld. Ongetwijfeld werd in het ruim een drieste uitval voorbereid en de waakzaamheid van de rovers bereikte een topniveau. Een deur ging langzaam open en een figuur met een duidelijk zichtbaar geplette neus kwam langzaam te voorschijn.

"Zeg jongens, wat heeft dit te betekent..." verder kwam hij niet. Een kogellager, nauwkeurig door Witte afgevuurd, trof hem op zijn voorhoofd. "Gluk!" was het laatste wat hij zei alvorens hij ter dek stortte. Michiel greep hem bij zijn benen en met verende krachten werd hij overboord gegooid. "Haha!" Riep Cornelis. "Ze dachten zeker dat ze ons, de schrik van de zeven zeeën, konden verschalken. Hij mag van geluk spreken dat hij er zo gemakkelijk vanaf komt, ik had hem aan de hoogste ra laten opknopen."

Gestommel weerklonk uit het ruim. De rovers namen zorgvuldig verdekte positief in en wachtten af. Een paar ogen nam pools-hoogte door een raam, dat terstond aan diggelen vloog door een zorgvuldig afgevuurde kogellager van Cornelis. Na dit incident hield de bemanning zich rustig en de piraten gingen bij elkaar te rade.

"Wat nu?" vroeg Cornelis zich af. "We kunnen het ruim ingaan en ze één voor één aan onze steekwapens rijgen."

"De overmacht is aanzienlijk. Als ze ons te pakken krijgen wachten de kelder in het

raadhuis en uiteindelijk de strop!" zei Maarten. "Kunnen we het ruim niet leksteken, dan zitten ze als ratten in de val! Als ze niet willen verdrinken zullen ze naar buiten moeten komen en één voor één kunnen we ze gemakkelijk aan." Opperde Michiel.

"Ben je niet goed bij je hoofd? Hoe denk je dat deze tobbe blijft drijven als het ruim vol water zit?" riep Cornelis.

"Michiel brengt me op een idee." Zei Witte. "We kunnen ze eenvoudigweg uitroven. Een paar van die oude vodden, wat smeeroolie en een dosis rum, en als die dekzwabbers niet tot bokkings gerookt willen worden hebben ze geen keus. Dan moeten ze het ruim uit en wie staat daar op ze te wachten?" Michiel hief dreigend zijn bijl. "Hiermee zal ik ze de schedels splijten en de aanblik van hersens die in het rond spatten zal deze lieden te water jagen!"

Met grote spoed gingen de rovers te werk. Ze scharrelden vodden en plukken wat ten op en doordrenkten deze met smeeroolie en rum. Een enkele lucifer was voldoende deze rookbom tot ontbranding te brengen en vlug werd deze in het ruim

geworden. Het vijftal nam plaats rond het luik dat toegang bood tot het ruim. Vreselijke hoestbuien weerklonken en al snel trachtte één der opvarenden door het luik naar buiten te komen. Michiel hief zijn bijl en liet deze uit alle macht neersuizen. De matroos zag echter het nadrende onraad bijtijds en de bijl kwam neer op het luik. Verdere ont-snappingspogingen bleven uit. Het gekerm in het ruim was niet van de lucht. Langzaam maar zeker verstomden echter de kreten tot uit het ruim niets dan serene rust kwam.

"Maarten, ga pools-hoogte nemen!" beval Cornelis. Hij opende het luik een stukje en Maarten loerde zorgvuldig naar binnen. "Ze zijn allen buiten westen! We kunnen zonder gevaar

vervolgens zorgvuldig gebarricadeerd werd. Daar zou een olifant op steroïden nog niet uit komen! "Kunnen we deze landrotten niet gewoon overboord smijten?" Vroeg Michiel zich af. "Nee, dan kunnen we geen losgeld meer eisen van de familie. Als die met genoeg dukaten over de brug zijn gekomen kunnen we ze altijd nog van de plank laten lopen." Hiermee was iedereen tevreden, en de vrijbuiters gingen op zoek naar kostbaarheden. Al snel werd de bar van het schip bereikt. Talloze flessen kostbare drank lagen zo voor het grijpen en ook rum was in overvloed aanwezig. "Vijftien man op een doodskist jo-ho-ho en een fles rum!" brulde Cornelis. Hij greep één van de flessen, ontkurkte die en goot de inhoud

het ruim in. We moeten vlug handelen voor deze figuren bijkomen en ons een loer kunnen draaien!" De vijf rovers daalden af in het ruim en sleepten de lichamen naar een kajuit, die

in één teug door zijn keelgat! "Dri-hi-hink en d-d-d-de duivel he-he-heeft hen gemist jo-ho-ho en een f-f-fles rum! Komop zoetwatermatrozen! We moeten vieren dat we ons eerste schip

veroverd hebben!" De rovers ontkurkten meer flessen en gulzig werd de rum verzwolgen. Al- dus beneveld gingen ze aan dek en lagen lang- uit in de zon, dromend over de fantastische tijd die ze tegemoet zouden gaan.

"We gaan naar het wes- ten, naar Cuba en Ja- maica. Daar hebben ze de beste rum en rijk beladen schepen. We gaan door tot we elk een mil- joen goudstukken heb- ben. Daarna kopen we allemaal een hacienda en zullen onze dagen slijten in de weelde!" mijmerde Pieter.

"Ik wil een plantage met tienduizend slaven aan een ketting! En als ze niet hard genoeg wer- ken druppel ik kokend zwavelzuur in hun oren, dan zullen ze die luiheid wel afleren. " bedacht Cornelis.

"Ik ga zo'n groot pira- tenschip laten bouwen dat de officieren zich met een koets moeten verplaatsen. Het zal zo breed zijn dat je kielha- len zelfs met zuurstof- flessen niet kan overle- ven." droomde Witte.

"Ik ga zo'n grote villa bouwen dat elke gang z'n eigen postcode heeft." lalde Maarten.

"Ik ga een eiland in de Stille Zuidzee veroveren en er een eigen piratenstaat stichten. Je mag er alleen komen als je minstens vijftig mensen van de plank hebt laten lopen. Geen schip zal meer veilig zijn voor de grootste piratenvloot die ooit is uitgevaren!" vond Michiel.

De rum en de brandende zon deden hun werk. De waakzaamheid verslapte en het inmiddels stuuroze schip volgde zijn eigen weg. Er stond een sterke zuidwestenwind die het vaartuig uiteraard naar het noordoosten deed bewegen. Enkele uren later voer het schip de marinehaven van Den Helder binnen, waar enkele oorlogs- bodems lagen en een aanzienlijk deel van de Koninklijke landmacht alsmede de Koninklijke Marine zijn gelegerd. De met rum doortrokken pi- raten merkten niets van dit alles, tot een luide

stem door een toeter tot hen sprak.

"Halt! Jullie staan on- der arrest wegen rum- diefstal, scheepsin- braak, scheepsroof en het drinken van alco- hol op jeugdige leeftijd. Ga ongewapend op het dek liggen en verroer je niet! Bij de minste te- genstand zal het vuur worden geopend. Onze scherpschutters kunnen iemand de vullingen uit hun kiezen schieten dus spotten zal niet helpen!"

"Gerechtsdienaars!" schrok Cornelis. "Te wan-

"Ehm... Cornelis... kijk eens om je heen. Mis- schien kunnen we maar beter gehoorzamen." fluisterde Witte. Hij ge- baarde naar de oorlogs- schopen en grote hoe- veelheden toesnellende tot de tanden gewapen- de soldaten.

"Angsthaas! Je weet wat we hadden afgesproken? Als je niet onmiddellijk ophoudt met dat gebib- ber smijt ik je overboord! Eendracht maakt macht, we zullen deze landrot- ten eens even een lesje leren. Onze ra's zullen doorbuigen onder de op- gehangen lichamen en we zullen hun karkas- sen door de gieren laten

kaalpikken." Siste Cor- nelis tussen zijn tanden. Hij greep zijn kortelas en ging pontificaal op de boeg staan.

"Ik ben kapitein Scheepskelderaar en dit – gebarend naar het trillende stel dat ver- dekt achter hem stond – zijn mijn kornuiten. Hah hah, jullie bibberen als vibrators op kern- energie! Geef je over en jullie levens zullen wor- den gespaard." Met deze woorden greep hij een katapult en vuurde een kogellager af, die echter feilloos door een scherpschutter uit de lucht ge- schoten werd.

"Voor de laatste keer: geef je over! Dit is onze laatste waarschuwing!" toeterde het.

Een granaat van 80 centimeter werd afge- vuurd en sloeg op enkele duimbreedtes van de boeg in. Cornelis kreeg een paar ton water over zich heen hetgeen zijn vechtlust danig tem- perde. De soldaten op de kade brachten mor- tieren in stelling en het regende granaten rond het schip. Scherpschutters vermaakten zich door één voor één alle lampen stuk te schieten. Een helicopter steeg op

en een regiment lucht- landingstroepen maakte zich gereed om te ente- ren.

"Verzin iets!" siste Cor- nelis. Zo zitten we als ratten in de val! Van- avond zitten we nog on- der het raadhuis terwijl de beul de ijzers in het vuur legt!"

De helicopter nader- de het schip en een regiment mariniers liet zich aan touwen naar beneden zakken. Tien- tallen geweren, enkele machinegeweren en een rakettwerper werden op de rovers gericht. Tegen een dergelijke over- macht konden zelfs de Schrik van de Zeven Zeeën niet op. Ze gaven zich over.

De Hollandsche wate- ren waren weer vei- lig. De zeerovers kregen hun rechtmatige straf die bestond uit een vari- atie van verplicht gras- maaien, autowassen, een TV- en computer- verbod en een uitfoete- ring van hun ouders.

[PL]

VIP's - Very Important Pirates

Eeuwen van piraterij hebben geleid tot een flinke waslijst aan beroemdheden. Of liever gezegd beruchtheden. Piraten die boven het maaiveld uitstaken door gewaagde, grootschalige overingen en andere indrukwekkende prestaties.

Roodbaard was een kaapvaarder in de Ottomaanse vloot. Strikt genomen was hij dus geen piraat, maar net als piraten kaapte hij schepen en stal hij hun lading. Voor zijn vijanden was hij net zo'n piraat als bijvoorbeeld Zwartbaard.

Van oorsprong heette hij Oruç Reis. Ook is hij bekend als Barbarossa, wat Italiaans is voor Roodbaard. Roodbaard werd omstreeks 1474 geboren op het Ottomaanse eiland Middilli (nu Lesbos in Griekenland).

Samen met zijn broers werd Roodbaard al gauw zeeman. Niet veel later kreeg hij het bevel over de achttien galeien om mee te strijden tegen de Ridders van St. John, die de Ottomaanse handel bedreigden. In de loop van zijn carrière veroverde hij vele schepen, waaronder drie galjoenen bij het eiland Euboea, twee pauselijke galjoenen bij Elba en een Siciliaans oorlogsschip met 380 Spaanse soldaten en 80 ridders een boord. Tussen 1504 en 1510 veroverde hij islamitische Mudéjars van christelijk Spanje (de Reconquista was toen al enige tijd compleet) naar Noord-Afrika. Hierdoor kreeg hij de bijnaam Baba Oruç ('Vader Oruç'), wat later veranderde in het soortgelijk klinkende

Roodbaard

Barbarossa. Hij had dus niet echt een rode baard.

In 1516 bevrijdden Oruç en zijn broers Algiers van de Spanjaarden, waarna Roodbaard sultan werd. Om zich beter tegen de Spanjaarden te kunnen beschermen trad hij een jaar later toe tot het Ottomaanse Rijk, waarvoor hij zijn sultanstitel moest afstaan.

Onze eigen **Piet Hein** (1577-1629) was ook een kaapvaarder. Geen échte piraat dus, maar zeg dat maar eens tegen de Portugezen en Spanjaarden.

In de beginjaren van de 17e eeuw trad Hein in dienst van de Vereenigde Oostindische Compagnie. Tijdens zijn VOC-jaren was hij koopvaarder. Kort na de oprichting van de West-Indische Compagnie werd Hein lid. In dienst van de WIC werd hij kaapvaarder. Als zodanig plunderde hij Spaanse en Portugese

koopvaardijschepen om de handel van deze monogendheden te saboteren.

In 1624 vertrok Hein vanuit São Salvador. Zijn doel was het aanvallen van Luanda in de Portugese kolonie

Piet Hein

Angola. Dit mislukte echter. Toen Hein terugkeerde werd ook nog eens São Salvador zelf aangevallen, waarna de stad viel.

In 1626 vertrok Hein op zijn tweede tocht, ditmaal naar Cuba. Vanuit Cuba trachtte hij bij Florida de Spaanse zilvervloot te onderscheppen. Dit mislukte echter door gebrek aan assistentie. Later veroverde hij een Portugese vloot bij Bahia, Brazilië, waar zijn eigen vlaggenschip de *Amsterdam* echter ook verloren ging.

Het bekendst is Hein van zijn derde tocht, in 1628 en '29. In 1628 vertrok hij naar Zuid-Amerika om de Spaanse zilvervloot te onderscheppen. Door corrupte klerken binnen de WIC-organisatie lekten de plannen uit, waardoor de Terra Firma-vloot thuisbleef. De St. Jacobsvloot voer echter wel uit. Hiervan wist Hein vijftien schepen zonder

noemenswaardig gevecht te veroveren. Hij verloor slechts 150 man. De buit was meer dan 11,5 miljoen guldens.

Zwartbaard werd circa 1680 geboren in Bristol als Edward Teach. Van zijn vroege leven is weinig bekend. Bristol was destijds een belangrijke handelspost vanwege de transatlantische slavenhandel en de kolonisatie van Amerika. Rond 1713 verhuisde Zwartbaard naar New Providence (in het Caraïbisch gebied). Daar werd hij in 1716 lid van de bemanning van Benjamin Hornigold, destijds een beruchte piraat. Hij steeg snel in de rangorde en had al gauw een eigen schip in Hornigolds vloot.

Nadat Hornigold opstapte bleef Zwartbaard achter als kapitein van een vloot met twee schepen. Eind 1717 veroverde hij het Franse slavenschip *La Concorde*, dat hij omdoopte tot *Queen Anne's Revenge*. Hiermee viel hij verscheidene andere schepen aan en stal hun lading. In 1718 had hij 350 bemanningsleden. Dat jaar blokkeerde hij ook de haven van Charleston, South Carolina (VS) en plunderde talloze schepen die daar trachtten aan te meren. Inmiddels noemde hij zichzelf 'Commodore' (commandeur). 1718 was zijn hoogtepunt; hij pleegde nog talloze plunderingen voordat hij in november bij een Britse verrassingsaanval om het leven kwam.

Zwartbaard kreeg zijn bijnaam niet geheel verrassend wegens zijn lange zwarte baard. Hij werd omschreven als 'angstaanjagend', alsof hij direct uit de hel

Akta Nokturna

Calico Jack (echte naam: John Rackham) terroriseerde de zee in het begin van de 18e eeuw.

Jack werd geboren in 1682 en begon zijn carrière als bemanningslid van de Engelse

piratenkapitein Charles Vane. Toen deze in 1718 een Frans fregat weigerde aan te vallen zette de bemanning hem af en wees Jack aan als opvolger.

Als kapitein viel

Jack vooral kleine

Zwartbaard

scheven dicht bij de kust aan. Vooral vissersboten waren een populair doelwit. In 1720 werd hij gevangengenomen en berecht. Hij werd opgehangen in Jamaica.

Jack staat bekend om twee dingen. Ten eerste waren twee van zijn bemanningsleden – Anne Bonny en Heather Read – de beruchtste vrouwelijke piraten van de eeuw. Ten tweede is de bekendste variant van de piratenvlag door hem ontworpen: de witte schedel met gekruiste degens op een zwart doek.

[YW]

Calico Jack

Akta Nokturna's grote rumproef

Wat is een piraat zonder zijn onafscheidelijke fles rum? Een bibberend hoopje onwelriekend en schurftig zee-mansvlees. Men ziet deze stoere zeeschui-mers tengevolge dan ook nooit zonder een fles van het kostbare vocht. Om de gelegenheidspiraten van Karpe Noktem geen miskoop te laten be-gaan kwam jullie favoriete (of minder favoriete) redactie op maandag acht maart jongstleden bij elkaar voor een flinke bak friet (niet piraterig) en het testen van rum (wel piraterig).

Eerste rum:
Havana Club.
€18.99- voor 70 cl.

P-P heeft de nieuwe plaat van Kashmir aangezet. Het is wat

melancholische mu-ziek.

Rik: "Het smaakt een beetje naar spiritus." Marlies: "Ik vind hem meevalen. Hij is best mild."

Shane: "Daar ben ik het wel mee eens. Maar ik vind deze rum niet heel bijzonder qua smaak. Hij heeft gelukkig geen rare nasmaak."

P-P: "Ik vind hem wel lief!"

Paul: "Ik houd niet van rum! Maar ik vind deze niet slecht. Hij is gebalanceerd."

Rik: "Dit is geen rum-proefmuziek! Waarom draaien we geen Vi-valdi? Of nee, Strauss. Dat zwenkt lekker weg."

P-P (tegen Marlies): "Heb je geen Tom Waits?"

Marlies duikt in de platenverzameling en begint een grote toren van cd-hoesjes op de grond te creëren. "Kan ik niet vinden. Hier ligt wel een illegaal gekopieerd plaatje van de Voodoo Glow Skulls, dat zou wel eens iets piraat-achtigs kunnen zijn..." Nadat de cd in de lade verdwenen is schalt een grote ska-gerelateerde toeter-herrie door de kamer. Rustig van je rum nipp-en is er niet bij.

Marlies: "Hmm... dit verklaart waarschijn-lijk waarom deze cd

me niet bekend voor-komt." Na nog wat zoekwerk wordt (het overigens óók illegaal gekopieerde) album Alice van Tom Waits gevonden en aange-zet. Het blijkt prettige muziek om rum op te drinken.

Tweede rum:
Player's Dark Special. €6- voor 35 cl.

Shane: "Deze ruikt veel zoeter. Hij is ster-ker van smaak, maar blijft minder lang han-gen."

Rik: "Hij is zoeter en milder."

Michiel: "Ik vind hem scherper en minder gebalanceerd."

Paul: "Deze heeft een uitgesproken goedko-pe smaak"

Marlies: "Brr, instant kotsbocht..."

P-P: "Hij is wat dieper en meuriger. Hij stinkt

ook echt! Ik vond die vorige beter eigen-lijker."

Conclusie: Kashmir maakt geen fatsoen-lijke rummuziek en Voodoo Glow Skulls is zo mogelijk nog er-ger. Wil je de piraat uithangen, draai dan Tom Waits. Gekopi-eerd.

[MB]

Enter the parlay-ment

Piraten heb je in alle soorten en maten. Er is zelfs internetvariant. Deze piraten specialiseren zich in het veroveren van allerlei soorten multimedia. Films, muziek, computerspellen, noem maar op. Wij downloaders zijn eigenlijk ook een beetje piraten, maar de echte Internetschuimers zijn de uploaders. Zij zijn het die bestanden beschikbaar stellen via software als BitTorrent, Limewire en het jaren geleden met man en muis vergane Napster.

Zoals het echte piraten betaamt wordt ook deze digitale variant achterna gezeten door de lange arm van de wet. Dit zijn geen nobele zwaardvechtende VOC-soldaten zoals in de goeie ouwe tijd, maar bebrilde post-nerds met een buikje en een laptop. De juridische stootroepen van auteursrechtenorganisaties als Brein. Deze digitale

piriejagers hebben de politieke wind mee. Oktober vorig jaar stelde onze regering namelijk voor om downloaden strafbaar te gaan stellen. In één klap zouden miljoenen Nederlandse burgers hierdoor geëriminaliseerd worden. Door de val van het kabinet is het besluit over het verbod uitgesteld tot na de Tweede Kamerverkiezingen van 9 juni. Maar het voorstel ligt er. Downloaden, voor generatie Y even gewoon als gameboyen, zou weleens strafbaar kunnen worden!

Ok binnen de Europese Unie gaan steeds meer geluiden op voor een downloadverbod. Geen controversieel voorstel is compleet zonder een tegenbeweging en ja-wel - downloaders gaan zich politiek manifesteren. Sinds 2006 bestaat er in Europa een internationale beweging van 'piratenpartijen'. De

bekendste en oudste is de Zweedse Piratenpartij, die bij de Europese parlementsverkiezingen van juni vorig jaar één zetel haalde. Na de ratificering van het verdrag van Lissabon zijn het er zelfs twee. In de Duitse steden Münster en Aken haalde de Piratenpartij van dat land elk één gemeenteraadszetel. Er zijn ook officieel geregistreerde Piratenpartijen in onder andere Spanje, Polen, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken en Tsjechië. Ook buiten Europa zijn Piratenpartijen opgericht, bijvoorbeeld in Canada, Turkije, Mexico, de Verenigde Staten, Brazilië, Chili en Nieuw-Zeeland.

Een ware digitale zeeslag met internationale allure!

Sinds maart dit jaar is er ook een Nederlandse Piratenpartij. Hij is opgericht door Samir Alloui en wil meedoen aan de aanstaande Kamerverkiezingen.

Belangrijke programmapunten van de partij zijn hervorming van het auteursrecht, privacywaarborging op het Internet en een verbetering van het IT-gebruik van de overheid. Ook is de partij tegen patentrechten op geneesmiddelen, omdat die de middelen voor veel mensen onbereikbaar houden.

Met het downloadverbod nog steeds op tafel is het goed mogelijk dat deze partij

een zetel haalt in de Tweede Kamer. Er zijn raardere dingen gebeurd - ik noem een Partij voor de Dieren. Misschien is het maar goed ook. De enige manier om een downloadverbod te handhaven is een nauwgezette controle van het Internetgebruik van Nederlandse burgers - een zeer kwalijke inbreuk op onze privacy!

[YW]

Mug o' Grog

PIRATE2:Grog is a secret mixture of which contains the following:

PIRATE1:Kerosene

PIRATE2:Glycol acid

PIRATE3:Artificial sweeteners

PIRATE1:Sulfuric acid

PIRATE2:Rum

PIRATE3:Acetone

PIRATE1:Red dye #2

PIRATE2:Scumm

PIRATE3:Axle grease

PIRATE1:Battery acid

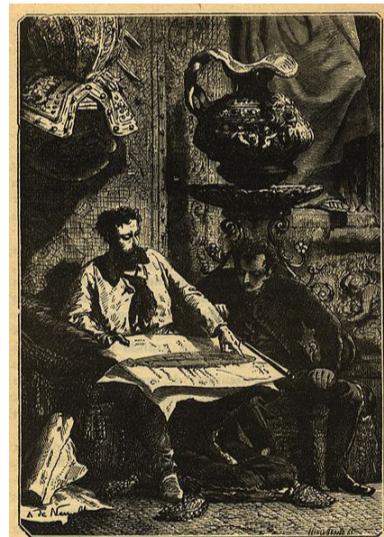
PIRATE2:And/or pepperoni.

Fictieve piraten

Met haar eeuwengeschiedenis spreekt de piraterij tot de verbeelding. Zij speelt een rol in onze geschiedenis, cultuur en folklore. Het is niet geheel verrassend dat zij ook in de wereld der fictie haar invloed heeft gehad. Door de jaren heen zijn er talloze kleurrijke fictieve piraten tonele verschenen. Enkelen van hen staan hier beschreven.

Kapitein Nemo is de mysterieuze zeevaarder en

Kapitein Nemo

wetenschappelijk genie uit *Twintigduizend mijlen onder zee* van Jules Verne.

Nemo trekt zich het lot van de onderdrukten aan. Hij is een enigszins misantropisch type dat zeevaarder werd om de barbaarse, oorlogszuchtende natuur van de mens te ontvluchten. Hij bevaart de zeeën met zijn zelfontworpen en -gebouwde onderzeeër, de *Nutilus*. Hiermee valt hij soms oorlogsschepen aan. Zijn affiniteit met de onderdrukten komt

regelmatig tot uiting, zo geeft hij geborgen schatten aan Cyprioten die zich verzetten tegen een Turkse invasie. Onder zijn schild van zelfvertrouwen gaat een ziel schuil die gekweld wordt door wraakgevoelens en door medelijden met overleden bemanningsleden. Zelfs omgekomen bemanningsleden van vijandige schepen zitten hem dwars.

In het vervolg *Het mysterieuze eiland* is Nemo een hindoeprins genaamd Dakkar. Na de Indiase opstand tegen de Britse kolonisten in 1857 ontvlucht hij het land om zich toe te wijden aan wetenschappelijk onderzoek. Als kapitein van de *Nautilus* strijd hij onder andere tegen slavernij en ander onrecht.

Kapitein Haak is de Kaartsvijand van Peter Pan in J.M. Barrie's gelijknamige toneelstuk. Hij is de kapitein

Kapitein Haak

van de Jolly Roger en leider van het piraten-nest in Nooitgedachtland.

Haak heet zo vanwege zijn rechterhand, die ooit is afgehakt door Peter Pan en

daarna gevoerd aan een zeekrokodil. Sindsdien draagt hij een haak. De krokodil kon de smaak van die afgehakte hand erg waarderen en volgt kapitein Haak overal waar hij gaat. Wat best mooi uitkomt is dat het beste reptiel ook een tikkende klok heeft ingeslikt waardoor altijd te horen is dat hij in de buurt is. Kapitein Haak heeft een intense hekel aan Peter Pan en hoopt ooit wraak te kunnen nemen voor het afhakken van zijn hand.

Leuk detail: Haak heeft aan Oxford gestudeerd.

Long John Silver kennen we uit *Schateiland* van Robert Louis Stevenson. Hij is een stereotype piraat met een houten been, papagaai op zijn schouder en

Long John Silver

een ooglapje. Stevenson baseerde hem op zijn uitgever.

Long John beweert zijn been te zijn kwijtgeraakt tijdens zijn diensttijd in de Britse Royal Navy. Zijn personage is enigszins ambigu. Hij werkt hard

en is vriendelijk, maar blijkt geleidelijk aan de schurk van het verhaal te zijn. Hij is een mentor en vaderfiguur voor hoofdpersoon Jim Hawkins, die diep geschokt is wanneer hij een piraat blijkt te zijn. Long John is erg eigengereid en zal niet aarzelen om verraad te plegen om zich ergens uit te reden.

Jack Sparrow (pardon, kapitein Jack Sparrow) is de schmierende, constant dronken en ronduit vreemde

bijvoorbeeld over hoe hij ooit ontsnapte van een eiland door twee zeeschildpadden aan zijn laarzen te binden met haar van zijn rug.

Lang geleden sloot Jack een akkoord met zeefantoom Davy Jones. In ruil voor honderd jaar dienst op diens schip *De vliegende Hollander* mocht hij tien jaar kapitein zijn van de *Black Pearl*, die Jones voor hem uit de diepsee haalde. Twee jaar later werd Jack echter slachtoffer van muiterij,

Jack Sparrow

piraat uit de *Pirates of the Caribbean*-trilogie van Disney, gespeeld door Johnny Depp.

Jack staat bekend als een slim onderhandelaar die vaak ontkomt door zijn tegenstanders tegen elkaar op te zetten. Hoewel hij een begaafd vrouwenversierder is heeft zijn voltallige waslijst aan exen een enorme hekel aan hem. Ook staat hij bol van de sterke verhalen,

al bleef hij zich daarna wel 'kapitein' Jack Sparrow noemen. Sindsdien probeert hij de *Black Pearl* te heroveren. Deze is inmiddels een spookschip doordat de nieuwe kapitein, Barbossa, een vervloekte schat veroverde, wat de stand van zaken enigszins compliceert.

[YW]

Leden doorgelicht

Met deze keer... Victor Venhuizen

ning moet kunnen de-legeren.

1. Gij zult niet...
Vergeten chocolate chip cookies te halen.

13. Een geweldig mooie schat - parlekettingen, oude munten, opaalringen en gouden kronen. Maar wel vervloekt. Toch maar meenemen en hopen op het beste?

2. Wat is je piratennaam? Mad Jack Bonney

3. Wie zou jij willen kielhalen? Niemand, ben een pacifistische piraat.
4. Als ik piraat was dan zou ik...
Hoezo 'als'??

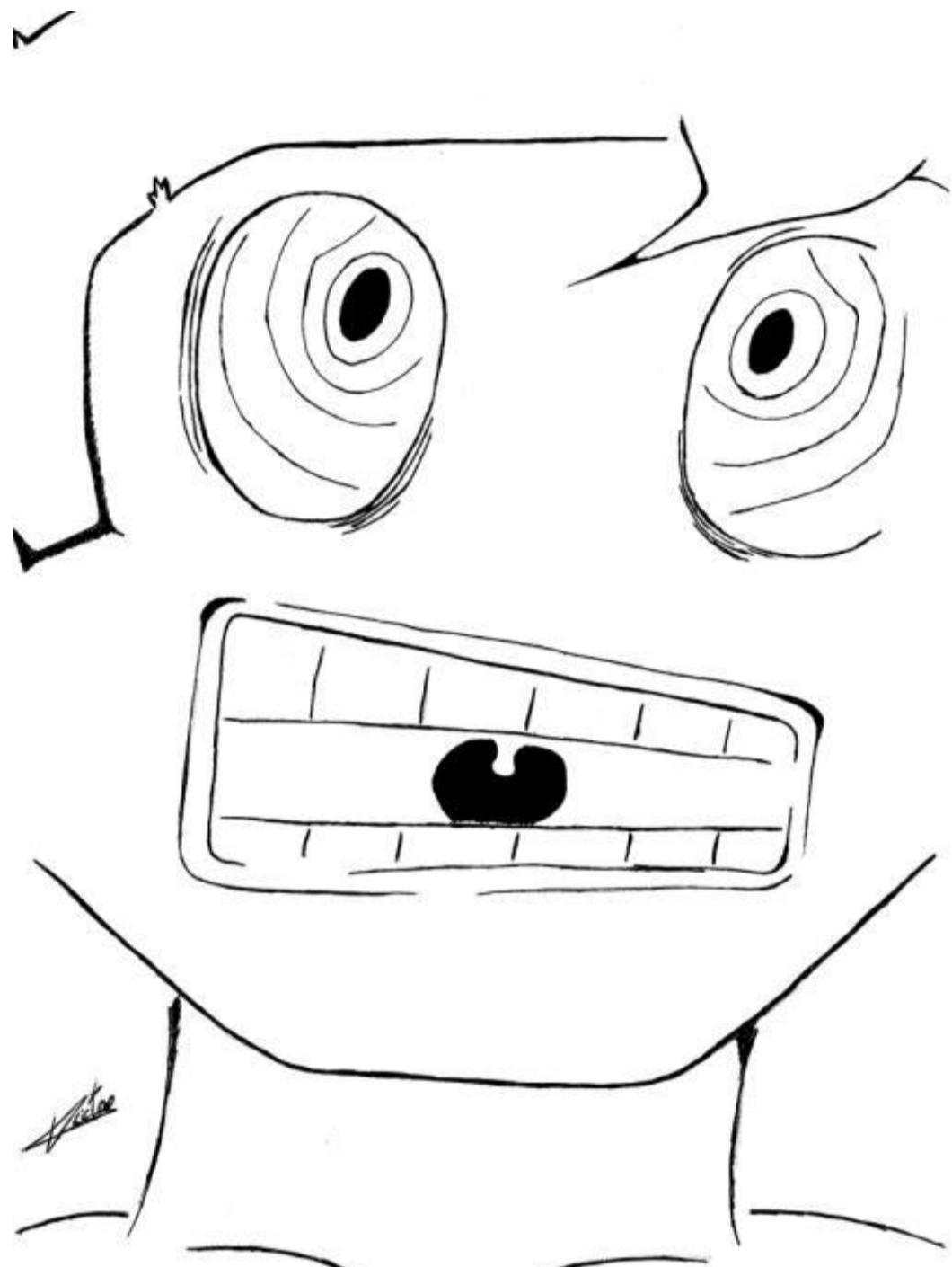
5. Waar zou jij als piraat heel slecht in zijn? Praten als een piraat, veel te vermoeiend.

6. Waar zou jij als piraat heel goed in zijn? Zie vraag 8
7. Onder wie zou jij het dek wel willen schrobben? Lijkt me een beetje lastig om het dek te schrobben als er iemand op je zit.

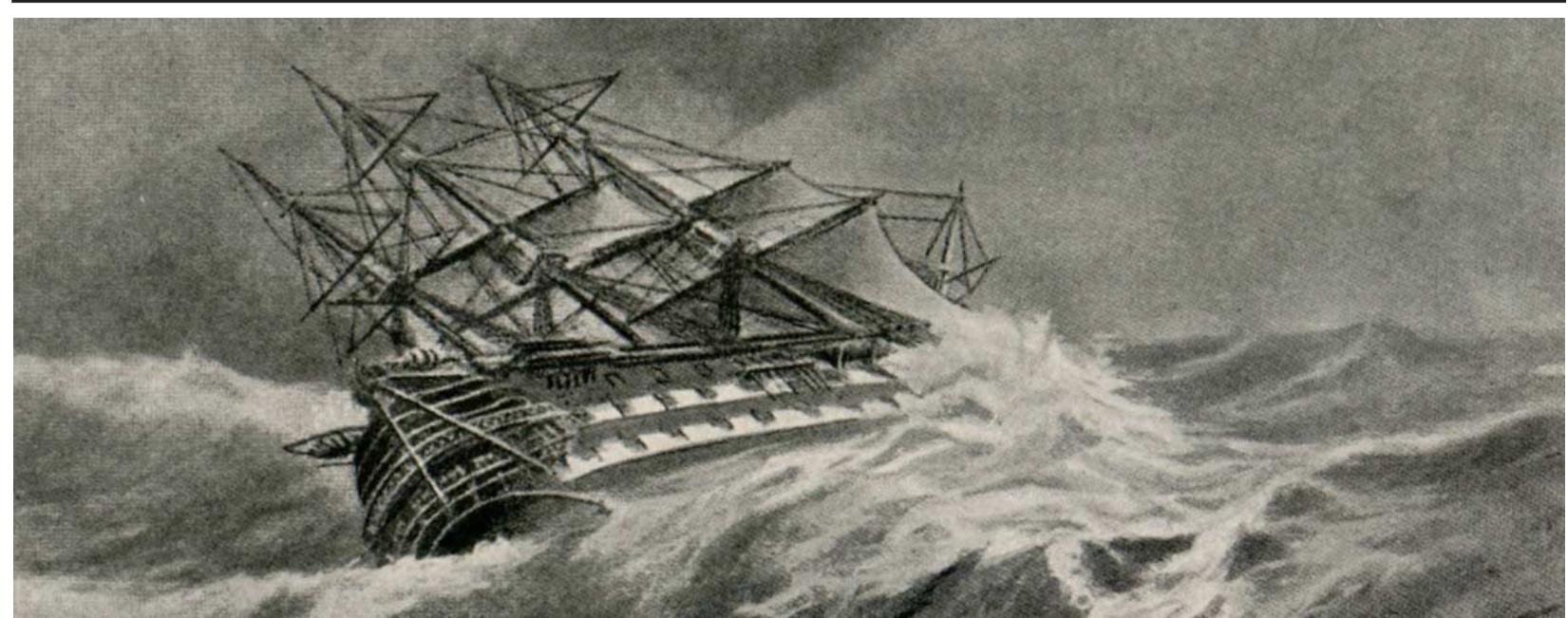
8. Waarom is de rum weg? De vraag hoort te zijn "Waarom was er niet meer rum?"
9. Liever een broodje poep dan...
Een broodje haring.

10. Waar is vraag 10? In het holle compartiment van mijn houten poot... arr ier...

11. Haakhand of houten poot? Houten poot
12. Hoe zou jij een schip enteren? Niet. Een piratenko-

16. Teken jezelf.

De alternatieve route

Elke editie van Akta Nokturna zal de favoriete hangplek, wandelroute, werkruimte, slaapstek of andere locatie binnen Nijmegen van een van onze Karpe Noktemleden worden uitgelicht. Samen vormen zij de Alternatieve Route langs plaatsen waar wij alternatievelingen ons het liefst ophouden. Deze editie van de Alternatieve Route leidt ons naar de favoriete plek van... Paul Smits.

Mijn favoriete plekje in Nijmegen is waarschijnlijk toch wel het bos dat tussen de Kwakkenbergweg en de Groesbeekseweg ligt. Ik ben sowieso een groot fan van bossen. Dat is eigenlijk zo gekomen doordat ik, toen ik nog bij mijn ouders in Boxtel woonde, ook af en toe in het nabijgelegen natuurgebied "Campaña" ging wandelen, of schaatsen in de winter als de vennen bevroren waren, of als we niet eerst een eind wilden fietsen konden we altijd nog naar "Sparrenrijk",

een bos aan de rand van Boxtel. Wat dat betreft ben ik dan ook heel erg blij dat Nijmegen een bosrijke omgeving heeft, want dat zou ik toch missen als het er niet zou zijn.

Nu is het bos waar ik het hier over heb lang niet zo groot, maar het is wel een stuk dichterbij. Het is namelijk op loopafstand van mijn huis, wat dus heel erg makkelijk is. Wat dit mijn favoriete plek maakt is dat het me

dus een beetje aan die bossen rondom Boxtel doet denken. Bovendien is het er redelijk rustig, waardoor je lekker je gedachten op een rijtje kunt zetten en gewoon even kunt relaxen. Ik zeg expres redelijk, omdat er wel een voetbalvereniging naast zit, waardoor je dus soms kunt horen dat er een wedstrijd gespeeld wordt. Maar ja, dan loop je gewoon wat dieper het bos in, en al snel merk je het niet meer.

Ik kom er niet zo heel vaak eigenlijk, maar als ik ga, ga ik er lekker wandelen, of hardlopen. Omdat het niet al te groot is ben je er echter wel zo doorheen, maar dan pak je een ander pad en ga je gewoon weer de andere kant op. Met beter weer kun je er ook heerlijk op een bankje gaan zitten lezen. Helaas is het dan ook wel wat drukker in het bos, maar daar is goed mee te leven. De meeste mensen zijn er voor hun rust, net als ik, dus ik stoor me er nooit zo heel veel aan. Het is wel de reden dat ik liever alleen door het bos loop, want als ik echt ga om te wandelen heb ik meestal wat om over na te denken. Al kan het ook heel gezellig zijn om er met z'n tweeën doorheen te kuieren. Na een tijdje in het bos te zijn geweest merk ik altijd dat ik lekker tot rust gekomen ben, dat ik beter in mijn vel zit en gewoon weer rust in mijn hoofd heb. En de wandeling naar huis is dan ook altijd een stuk fijner, maar dat komt ook doordat het dan lekker bergafwaarts gaat.

Wat ik wel een beetje mis in dit bos is het gevoel dat het een oud bos is. Daar gaat voor mij toch altijd net wat meer sfeer van uit. Ook zul je er weinig wilde dieren zien, wat in de bossen rond Boxtel toch altijd wel een mogelijkheid was, omdat er herken en wilde paarden rondlopen. Maar hoe leuk dat ook kan zijn, ik kies in dit geval toch voor de bereikbaarheid van dit bos. Als ik wil ben ik er lekker snel, en daar heb ik op zo'n moment toch meer behoeft aan. Het grootste minpunt van mijn favoriete plekje is wel de invloed van mensen op het bos. Je kunt duidelijk zien dat een aantal bomen op een bepaalde manier geplant zijn, wat de 'echtheid' aantast. Maar iets wat mij veel meer stoort zijn een paar betonnen trappen die op een paar heuvels geplaatst zijn, zodat mensen er makkelijker op kunnen komen. Heel erg begrijpelijk, maar het verstoort wel het plaatje, net als paden van schelpenzand, en zelfs een pad gelegd met straatstenen. Nog een nadeel van de trappen is dat ze ondertussen zo zijn weg gezakt dat het levensgevaarlijk geworden is om erover heen te lopen.

Maar hoe hard ik me daar ook aan kan ergeren, het verandert niets aan het feit dat dit bos toch mijn favoriete plekje in Nijmegen is. Nu het langzaam zomer wordt zou ik zeker een keer gaan kijken als je in de buurt bent en even wilt ontsnappen aan de stad. Ik kan me namelijk geen rustiger plekje buiten indenken.

Quotes

Chris (beschuldigend): "Jij hebt alleen maar een goed geheugen voor dingen die jou interesseren!"

Paul v L: "Hoe heet jij ook alweer?"

Ids (tegen Wiekie): "Ik wil niet nóg meer bekend staan bij je ouders als 'die creepy gast die altijd ranzig met onze onschuldige dochter chat'..."

P-P 1.0 (over emoseks): "Ik weet niet wat het is, maar ik wil eraan meedoen!"

Olivier: "Ik ben Carliens reservevinger!"

Bart G.: "Vrouwen gaan altijd voor."

Jille: "Ja, als er landmijnen liggen is dat heel handig!"

Paul v L. (over zijn boek met executiemethoden): "...daar lees ik wel eens in als ik niet kan slapen."

Ids: "Ik zoek de problemen niet op. Laat de problemen maar naar mij toekomen. Dan zal ik voor ze koken, dan weten ze wat échte problemen zijn."

P-P 1.0: "Als ik het me vaag van vannacht herinner ging ik Steef opeten..."

Alysha: "Iets met een vork...dat klinkt seksueel..."

Het bestuur minus Bas voert tijdens de Extreme Playbackshow een act op.

Judith v S: "Er is een zeker bestuurslid afwezig, maar ik geloof dat deze heren het gat meer dan vullen."

Yurre: "Ik heb nog steeds pijn aan mijn kont van het Tussen Twee Wereldenfeest"

Michiel (tegen Robin): "Wat heb jij met die arme jongen gedaan?"

Koert (melancholisch): "Toen ik bestuurslid was hadden we maar vijftig leden! Toen wist je zelfs of ze links- of rechtsdragend waren."

Bente: "Ik krijg een schaap, dus ik heb jou niet meer nodig!"

Ids: "Ik heb bij jou soms het idee dat je dingen soms van dramatischer weergeeft dan ze eigenlijk zijn."

Marlies (zéér verontwaardigd): "Oh!!"

Paul v L.: "Ik heb pornofilms gezien met meer inhoud dan Akta!"

Aktiviteiten

Vrijdag 7 mei - Spelletjesavond

Het is weer tijd voor een gezellige avond spelletjes spelen met Karpe Noktem!, wederom georganiseerd door onze onvolprezen spelletjescommissie!

De spelletjesavond is een herhalend fenomeen: je staat vrijwel iedere eerste vrijdag van de maand garant voor een gezellige avond vol leuke gezelschapsspellen!

Locatie: Borrelkamer Villa van Schaeck (bel aan bij Phocas!)

Aanvang: 21.00

Zaterdag 8 mei - Stedentrip Leiden

De BarocCo organiseert de tweede stedentrip van dit jaar, ditmaal naar Leiden. We zullen samen luchten in hartje Leiden, het natuurhistorisch museum Naturalis bezoeken, een korte stadswandeling maken langs de meer interessante historische en architectonische hoogtepunten van het stadscentrum en de dag afsluiten met een drankje of een hapje in een lokale kroeg. Voor meer informatie zie <http://karpenoktem.nl/agenda>

Voor inschrijven, mail baroco@karpenoktem.nl

Locatie: Verzamen 9.30 's ochtends!) bij AH to Go op Nijmegen CS

Kosten: 10 euro

Aanvang: 9.30

Maandag 10 mei - Open Borrel: Tokio

Wegens groot succes weer een open borrel. Ditmaal reizen wij af naar de verre oriënt om een kijkje te nemen in het mooie Japan. Fijnzinnige bezoekers kunnen zich vermaken in het origami-hoekje, intellectuele opmerkingen uitwisselen onder het genot van een kopje groene thee, hun hersenen flexen met een potje GO en zich wellicht tegoed doen aan enkele oosterse versnaperingen.

Voor de onvervaarde aanwezigen zullen er spaarzaam karaoke-sessies gehouden worden.

Locatie: Kelderzaal Villa van Schaeck

Aanvang: 21.00

Vrijdag 14 mei - ZAK: Zwarte Avond

De Zwarte AktiviteitenKommissie organiseert voor de tweede keer in haar donkere bestaan de roemrijke Zwarte Avond! Alles op deze avond zal in het teken staan van onze favoriete kleur. Dat geldt niet alleen voor het entertainment in de vorm van zwarte muziek (denk aan Black Sabbath, The Black Crowes en het zwarte album) en zwarte films (zoals Black Adder, Black Sheep en Men in Black), maar vooral ook voor de versnaperingen in de vorm van een fijne maaltijd (nog geheim) een lekker toetje (dit jaar schwarzwalder kirsch?) en allerlei duistere hapjes. Uiteraard is er Black Label whiskey, Guinness, Pinot Noir, zwarte bessensap en zwarte koffie aanwezig en geheel in ZAK-traditie en toch volgens thema: we zorgen voor Zwarte Afghaan.

Wie mee wil eten wordt om 19.00 verwacht; zij die zich na het avondmaal bij het gezelschap willen vervoegen zijn welkom rond een uur of 21.00. We vragen ongeveer vijf euro als bijdrage in de kosten. Omdat we graag willen weten op hoeveel man we kunnen rekenen, vragen we je om een webformulier in te vullen. Daarop kun je aangeven of je mee wilt eten.

Locatie: Bij Ids

Aanvang: eters: 19.00, niet-eters: 21.00

Vrijdag 21 mei - Reünisten borrel

Wij hebben alle oud-leden uitgenodigd voor een reünieborrel. Ben jij ook nog van de oude stempel en heb jij velen van onze oud-leden gekend? Borrel dan gerust met hen mee. Locatie: Kelderzaal van de Villa van Schaeck

Locatie: Kelderzaal Villa van Schaeck

Aanvang: 19.00

Donderdag 27 mei - Karpe Rockt'em

Weer een Karpe Rockt'em! Ditmaal met de stevige Metal Core band Dead Beat. Deze groeiende band is de afgelopen tijd een aantal keer te gast geweest op 3FM en wij zijn dan ook erg enthousiast dat wij ze hebben kunnen regelen.

Zoals jullie gewend zijn van Karpe Noktem, zijn de prijzen van drank laag en nemen onze huis DJ's je mee diep de nacht in.

Locatie: Grote zaal van Villa van Schaeck

Kosten: €3,- (€2,- voor leden en begunstigers)

Aanvang: 21.00